

ਗੁਰਮਤਿ ॥ ੩੫੭ ॥

੫੩੬ ਮਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਈਸਰੇ ਵਾਚਾਨੈਃ
ਰਾਮਤਤਜਾਨਨਕੀਚਾਰਿ ॥ ਧੀਨਿਧੀਨਿਤੰਯਾ
ਜਗਮਾਹਿ ॥ ਪਰਮਗੋਪਯਹਾਮਾਹਿਕੁਵਾਨੀ ॥
ਕਿਨੇਨਾਪੁਛੀਨਾਹਿਬਖਾਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਤੈਮਬਪੁਛੀ
ਕੋਰਬਖਾਨਾਸੀਰਾਮਪਦਬੰਧਨਠਾਨਾਚਾਮਟੇ
ਕਮਨੰਦਸਰੂਪਾ ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪਰੇਪੁਨਿਪਰਖਮਨੂ
ਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਜਮਾਇਮਾਕਾਰਿਜਗਉਪਜਾਇ ॥
ਬਾਹਰਭੀਤਰਰਹਯੋਸਮਾਇ ॥ ਪੈਸਭਮਮੰਤਰੰ
ਮਾਤਮਗੁੜਾਨਹਿਪਿਖੇਤਾਂਕੋਨਰਮੁੜਾ ॥ ੧੯ ॥
ਜਿਉਚੁਬਕਜਗਲਹਚਲਾਵੈ ॥ ਤਿਉਵਹਿਰਾਮ

ਜਗਤੁ ਰੁਗਮਾਵੈ॥ ਏਹੁ ਨ ਜਾਨੈ ਮੂਰਖ ਲੋਕਾ ਅਵ
ਰੇ ਮਮ ਵਿਦਯਾ ਪਾਵੈ ਸੇਕਾ॥ ੨੦॥ ਨਿਜ ਮਰਿਗਿ ਜਾਨ
ਮਾਹਿ ਤਿਨੁ ਜੇਣੀ॥ ਈਸੁ ਮਾਹਿ ਮਰੇ ਖੋਸੈ ਈ॥ ੨੧॥
ਰੁਗਮਾ ਮਭਿਲਾਗੇ॥ ਤੇ ਜਾਮੇ ਪੁਨ ਮਰੇ ਮਕੁ ਗੇ॥ ੨੨॥
ਚਾਮੀ ਕਰ ਜਿਉ ਕੀਠਨ ਜਾਨੈ॥ ਚਿਰ ਦੇਰਾ ਮਨ ਤਬਾ ਪਾਛੁ
ਨੈ॥ ਜੇ ਤਰੁ ਪਗਵਿਸੈ ਤਮ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਉ ਮਰਿਗਿ ਜਾਨ ਨਰਾਪ
ਵਮਾਹੀ॥ ੨੩॥ ਵਿਸੁਧ ਗਿਯਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ॥ ਤਾਂ ਮੇਕ
ਈ ਮਵਿਦਯਾ ਨਾਮਾ॥ ਕੁਮਕਾਰਿ ਕੁਮੈ ਨੈ ਨ ਜਾਹ ਬਾਰੇ॥ ਕੁ
ਮਤਾਨੁ ਪਾਰੇ ਵਹੁਗੁ ਪਸਾਰੇ॥ ੨੪॥ ਤਿਉ ਕਰ ਤੋਤਤ ਨਹਿ
ਈ ਮਾਹੀ॥ ਮੂਰਖ ਕਹੇ ਪਰਾਤਮ ਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ

ਰਯਜਗਾਮਾਹਿ॥ ਵਿਨਗਾਡਿਤਿਹਦੇਉਨਾਹਿ॥ ੪॥ ਤਿਉ
 ਮਗਿਯਾਨਾਗਿਯਾਨਦੇਉਨਾਹੀ॥ ਸੁਧਾਰਿਯਾਨਹਰਿਗਾਮਸੁ
 ਮਾਹੀ॥ ਭਾਂਤੇਪਰਾਨਿਦਹੈਗਾਮਾ॥ ਭਾਂਮੇਮਹੇਨਤਮਕੋਨਾਮਾ
 ੨੫॥ ਵੇ॥ ਸਾਖੀਪੈਮਗਿਯਾਨਕੇਕਮਲਨੈਨਸੀਰਾਮਾ॥ ਮ
 ਇਆਮਾਸੈਮਾਪੁੰਮਾਤਿਅਮਾਮੇਹਨਨਾਮਾ॥ ੨੬॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਜੂਬਿਨਤੀਕਰੀਲੀਨੈਨਰਮਵਤਾਗਾ॥ ਮਵਨੀਕੁਾਰਉਧ
 ਰਣਹਿਤਕੀਜਾਕਥਾਉਟਾਗਾ॥ ੨੭॥ ਸੀਮਹਾਦੇਵੰਦਾਨ
 ਵੇ॥ ਪਾਰਬਤੀਤੇਪ੍ਰਸਨਮੇਉਂਤਰਏਕਮਨੁਪਾਪਰਮੰ
 ਪਦਰਲਕੁਮਹਾਂਸੁਨੀਮਿਟੇਤਮਕੁਪਾ॥ ੨੮॥ ਨਿਰਾਜ
 ਛੇਵਾ॥ ਸੁਗਾਮਮੇਵਿਦੇਹਜਾਪੁਭਿਜਨਕੁਮਾਰਕੋ॥ ਸ

ਸੇਬਾਦਮਦਕੁਤੰਸਮਸਤਮੋਖਕਾਰਕੋ। ਪੁਰਾਗਮਾਇਣ
ਸੁਗਮਗਾਵਉਬਿਦਾਰਕੋ। ਸਮੈਨਪਤਹਬਾਹਨਰੇਣ
ਸਮਸਤਮਾਰਕੋ॥੨੯॥ ਵਿਦੇਹਜਾਕਪੀਸਮੋਸਮ੍ਰ
ਤਪਤਕੇਸਮੀ। ਸਕੇਤਮਾਵਤੇਕੁਯੇਸਮਸਤਵੇਰਕੋ
ਦਮੀ। ਹਨੂਮਤੰਸਮਮਾਦਿਲੈਸਮਸਤਬਾਨਰੀਬ੍ਰਿਤਾ
ਬਾਸਿਸਟਿਮਾਦਿਬਿਪ੍ਰਭਿਸੁਗਲਟੀਕੋਜੋਕ੍ਰਿਤਾ
॥੩੦॥ ਨਿਪਾਸਨੇਮਸੀਨਕੋਟਸੂਰਕੀਪ੍ਰਭਾਧਿਤੀ। ਤ
ਵਾਹਨੂਮਤੰਨਿਹਾਰੰਮਗਮੰਜਲੀਕ੍ਰਿਤੀ। ਕ੍ਰਿਤੰ
ਸਮਸਤਕਾਰਯੰਨਚਾਰਿਤਾ। ਹਿਮਾਨਕੀ। ਮਚਾਂਮਤੀ
ਕੁਮਾਰਵਾਯੁਚਾਂਹਤੰਪਗਿਯਾਨਕੀ॥੩੧॥ ਸੁਗਮ

ਜਾਨਕੀ ਕਰੋ ਜੇ ਸੁਤਤ ਕੋ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਅਪਾਧ ਗਿਯਾ
ਨਭਾਜਨੀ ਸੁਭਗਤ ਹੁੰ ਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ਦਿਵੇ ਹਜਾਤ ਬੇ
ਤਿਹ ਪ੍ਰਾਪਰਾਮ ਤਤਨਿ ਸਚਤੀ ॥ ਹਨੂਮਤ ਪ੍ਰਪੰਨ ਕੋ
ਸੇਲੇ ਕਮੇ ਹਨੀ ਸਿਤੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸੀਤੇ ਵਾਰਾ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯ
ਤਛੰਦਾ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪੀ ਦਿਜਾਨੀ ਹਰਾਮੀ ॥ ਅਨਾਮੀ
ਸਦਾ ਸਚਨਾਨੰਦ ਨਾਮੀ ॥ ਦਿਨ ਪਾਧਿ ਰੂਪੰਨ ਬਾ
ਨੀ ਬਖਾਨੇ ॥ ਅਨੰਦ ਸੁਸਾਂਤੰ ਮਲੀਚੀ ਨਮਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥
॥ ਨਿਰਜਾ ਛੰਦਾ ॥ ਨਿਰੰਜਨੀ ਬਿਕਾਰੀ ਨਦਿ ਮਾ
ਪਰੰ ਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ਅਸੁਆਤਮਾ ਅਕਲ ਮਖੰ ਪ੍ਰ
ਕਾਸ ਰੂਪ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਜਗਤ ਮੂਲ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਤ

ਮੇਹਮਾਨੀਯੋ॥ ਉਪਾਇਪਾਲਸੀਹਰਨਰਾਮਹੇਤੁਠਾਨੀ
ਯੋ॥ ੩੪॥ ਸੁਗਾਮਸੀਨਿਧਾਸਤੀਸਿਜਾਮਮੇਨਿਗਲ
ਸਾਂ॥ ਮੇਧਰਾਮਚੰਦਮੇਕਥੇਸਜੀਵਬਾਲਜਾਂ॥
ਸਕੇਤਜਨਮਗਾਮਕੋਪਤੰਗਵੈਸਨਿਰਮਲੇਸੁਗੰ
ਧਪੁਤਯਾਗਪਾਲਸਾਭਿਮੰਡਲੰਦਲੇ॥ ੩੫॥ ਨਿ
ਵਾਰਸੁਪਗੋਤਮਾਸੁਨਾਰਪਾਵਨੀਕੀਰੀ॥ ਮਹੇਸ
ਚਾਪਤੋਤ੍ਰਿਗਾਮਪਾਣੁਜਾਨਕੀਹਰੀ॥ ਸੁਰੇਣੁਕਾਪੁ
ਪੁਤਰਾਮਗਾਮਜੀਮਨੰਦਹਰੇ॥ ਸਕੇਤਵਾਸਮੇਸਮੰ
ਸਮਾਦੁਯਾਨਸੀਕਰੇ॥ ੩੬॥ ਸੁਰੰਗਾਬਨਿਗਮੰਦਿ
ਰਾਧਦੇਤਮਾਰੁਣਾਮਗੰਧਰਪਾਣੁਛੇਦਨੀਕੁਰੰਗਾਰੂ॥

ਪਧਾਰਣਿ ਸੁਛਾਇ ਸੀਯਕੀ ਹਿਤੀ ਜਟਾਯੁ ਮੇਖ
ਪੁਲਹੋ ॥ ਕਬੀਰ ਦੇ ਤੋ ਮੇਖ ਕੈ ਸੁਭੀਲ ਨੀ ਫਲਿਗਰ
ਤ ॥ ਸੁਗੀ ਦੇ ਸੋ ਸਮਾਗਮੀ ਸੁਬਾਲ ਪਾਏ ਹਾਰਣਿ ॥
ਵਿਨੇਹ ਜਾਪੁ ਮੇਧਨੀ ਸੁਮੰਦੁ ਸੇਤ ਕਾਰਣਿ ॥ ੩੮ ॥
ਵਿਮਾਨੁ ਪਸਪ ਕੀ ਸੁਬੈਠ ਮੇਸਮੀ ਵਿਜੇ ਕੁਰੇ ॥ ਸੇ
ਤਮਾ ਵਨ ਸੁਭਾਲ ਰਾਜਟੀ ਕਚੀ ਕਰੇ ॥ ਏਨੇ ਸੁ
ਮਾਨਿ ਕਰਮ ਜੇ ਸਮਸਤ ਜਾਨ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪੁ
ਰਾਮ ਚੰਦ ਮੇ ਸੁਲੇਕ ਮੁਛ ਪੁੰਧਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਵਿਕਾਰ
ਪੀਨਾ ਮਾਤਮਾ ਸਮਸਤ ਰਾਮ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਚਲੇਨ
ਬੈਠ ਤੇਨ ਪੀਨ ਸੇ ਕਰਿ ਚਠਾਨਿਯੋ ॥ ਨਵਾਛ ਪੈਨ
ਨਿਰੋਧ ਮਿਥਾਵੈ ਹੋਇ ਸਪੁਰਾ ਮਾਰਣਿ ॥ ਵਿਕੀਖਣਿ

ਤਿਆਗਾਪੈਕਰੇਨਰੰਚਕਾਰਯੀ॥ ਮਨੰਦਰੁਪਾਮਾ
ਚਲੇਪ੍ਰਭਾਮਚੀਨਧਾਰਯੀ॥ ੪੦ ਵੇਗੁ॥ ਮਾਂਝਿਆਮਾ
ਗੁਣਾਮਨੁਗਾਤਿਕੁਣੇਲੀਲਾਵਿਗੁਪਰਾਮਾਕਰ
ਤਾਕੁਸੇਜਗਤਮੇਤਰੇਜਾਹਿਕੁਜਨਾਮਾ॥ ੪੧॥
ਮਹਾਂਦੇਵਉਵਾਚਾ॥ ਨਰਾਜਛੇਦਾਹਨੁਮਤੰਤ
ਤੋਸੁਗਾਂਮਤੰਤਕਬਖਾਨਯੀ॥ ਸੁਆਤਮਾਂਮਨਾ
ਤੁਮਾਪਰਾਤਮਾਪ੍ਰਭਾਨਿਯੋ॥ ਮਕਾਸਕੀਯਥਾ
ਭਿਦਾਡਿਧਾਸੁਲੇਕਮੇਦਿਖੀ॥ ਜਲਾਸਏਨਿਹਾਰ
ਯੇਸਮਸਤਲੇਕਮੇਦਿਖੀ॥ ੪੨॥ ਮਹਾਂਮਕਾਸਏ
ਕੋਸੇਦਿਛਿਨਾਮਾਨਜਾਨਿਯੋ॥ ਮਕਾਸਭਾਸਤੀ

ਸਰੋਪੁਤਿ ਬਿਬਨਾਮਮਾਨਿਯੋਸੁ ਬੁਧਿਮੋਵਾਛਨ
ਏਕੇਰਤੰਨੀਨਿਹਾਰਯੋਸੁ ਪੁਰਣਕ੍ਰੇਤਿਸੇਨੁਤੀਮ
ਕੁਸਧਾਰਯੋ ੪੩॥ ਸੁਬਿਬਰੂਪਤੀਸਰੋਤ੍ਰਿਧਾਚਿਨ੍ਦੀਸੁ
ਯੋਪਿਖੋਸਕੁਸਤ੍ਰਿਧਿਕਾਂਰਯੋਵਾਛਨਚੇਤਨੀਬਿਖੇ
ਵਿਕਾਰਹੀਨਸਾਖਣੀਮਰੋਪਤੇਕੁਮੀਯਥਾ॥ ਮਰੋਪ
ਸੁਜੀਵਤਾਸੁਸਾਂਖਣੀਕੁਮੀਤਥਾ॥ ੪੪॥ ਮਕੁਸਤ੍ਰਿਮਿ
ਖਾਸਨਾਤੁਮੋਵਿਕਾਰਕੁਨਿਯੋਸੁ ਬੁਧਿਮੋਵਾਛਨਪਰ
ਤਮਾਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਵਿਛੇਦਤੇਵਿਕਲਪਤੰਨਰੰਚਕੇਰ
ਲੇਖਯੋ॥ ਪੁਪੁਰਣਿਸਮੀਤਿਸੇਇਕੋਤੰਤਾਪੁਧੇਖਯੋ ੪੫
ਸੁਤੰਤਮਸਯਵਾਕਕੈਸਕੁਸਤ੍ਰਿਧਿਕਾਂਰਯੋਵਾਛਨਚੇਤਨੀਬਿਖੇ

ਬੇਦਕੁਖੇਹੋਸਮਸਤਬੇਦਮੇਕਬਾਪਗਤਮਾਸੁਜੀਵ
ਕੋਇਕੱਤਗਿਆਨਹੋਇਯਨਦਾਮਾਦਿਨਯਾਸਕਾਰਯਾ
ਮਰੇਸੁਨਹਨੁਤਦਾਵਿਜਾਨਮੇਹਕੁਗਤਿਯੇਸੇਮੇਹਕੁ
ਵਕੋਲਹੋਵਹੀਨਕੁਗਤਯੇਨਰਾਕਿਯਾਕਲਾਪਮੇਬਹੋ
ਜਮੇਸਤਿਸਮਾਨਗਿਆਨਮੇਖਤੇਸੁਪਾਇਹੋਜੱਗਤਸਿ
ਧਨੀਰਮੇਸਦਾਬਹੋਸੁਜਾਇਹੋ॥੪੭॥ਸੁਗਧਮੇਰਿਦੇਸ
ਨੇਸਮਾਪਮੇਹਗਾਇਯੋਅਪਾਪਪ੍ਰੀਨਸੀਲਤੇਹਨੁਮ
ਤੇਸਨਾਇਯੋਅਕੁਗਤਮੇਸਠਿਤਬਾਨਤਾਰਿਪੇਬਖਾਨ
ਯੋਸੁਰੇਸਗਜਲਖਮੀਨਯਾਸਮੰਪਛਾਨੀਯੇ॥੪੮॥
ਮਹਾਦੇਵਉਵਾਚਾਮੈਯਾਪਾਰਬਤੀਯਹਰਾਮਾਹਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਮਾਯਾ ਤੁਮ ਪਾਸਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਾਹਿਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥
ਐਰਵ ਮੰਗਾ ਮਾਪਾ ਪੁਨੇਖਿ ਨੁ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮਾਪਾ ਸੁ
ਗਾਮ ਕਹੇ ਮਥ ਕੈਸ ਕੁ ਬੇਟਨ ਮੇਜੁ ਮਾਹੇ ਕਛੁ ਸਾਰੇ ॥ ਜੇ
ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਵੇ ਨਿਤ ਹੀ ਨਰ ਸੇ ਕੁ ਵਬੰਧਨ ਮੁਊਖਾਰੇ ॥ ੪੯ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹਨੀਲੇ ਪਾਪ ਹਜਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਮੀ
ਜੁ ਕਰੇ ਮਾਪਾਗਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਦੇਹ ਸਕੈ ਤੇ ਮਰਹੈ ॥ ਗਾਮ ਬਰ
ਨ ਜਿਯੁ ਸਤਿ ਉਚਾਰਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਜਾਤੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਾਨਿ ਪਾਪੀ ਜੇ
ਈ ॥ ਪਰਧਨ ਪਰਦਾਗਾਰ ਤਿਹੈ ਈ ॥ ਚੋਰੀ ਕਰੇ ਬ੍ਰਿਧ ਪਾਨਿ
ਮਾਰੇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ਯੇ ਗਾ ਬ੍ਰਿਨਦ ਕੇ
ਜੇ ਮਪਕਾਰੀ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਕੇ ਜੇ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੇਵਹਿ ਗਾਮ

ਪੁਜਨਗਮਾਹਾਗਮਾਰਿਦੇਜਪਢੇਮੁਖਮਾਹੀ
॥ ਪੁਰਾ॥ ਜਾਂਪਦਕੋਜੋਗੀਸਨਪਾਵੇ॥ ਤੁਪਦਕੋਸੁ
ਖਸਿਵਹੁਜਾਵੇ॥ ਪੁਜੇਤਾਂਅਮਰੇਸੁਰਸਾਰੇ॥ ਗਮ
ਕੁਗਤਗਾਣਬਰਉਦਾਰੇ॥ ੫੩॥ ਨਗਜਛੰਦਾ॥ ਸੁ
ਜਾਨਕੀਸਮੇਤਗਮਚੰਦੋਪਗਾਇਓ॥ ਅਹੇਸ
ਜਾਂਮਹਾਂਤਮੇਨਿਜਪ੍ਰਯਾਸੁਨਾਇਓ॥ ਸਮੇਤਸੀ
ਯਾਗਮਕੋਰਿਦੇਸੁਰਗਮਚੰਦਕੋ॥ ਗੁਲਾਬਾਸਿੰਘ
ਦਾਸਕੋ॥ ਮਥੇਬੰਸਮਨਦਕੋ॥ ੫੪॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ
ਮਤਮਧਯਾਤੁਮਗਮਾਇਣਉਮਾਮਹੇਸੁਰਸੀ
ਬਾਵੇਸ੍ਰੀਗਮਾਰਿਦਯੀਨਾਮਦਤੀਓਯੋਮਾਇ॥ ੩

੨੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯ ਨਮ੍ਹ
 ॥ ਅਥ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਕੁਥਾ ਲਿਖ ਜਤੇ॥
 ਵੇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਥਮ ਨਾਮ ਮਮ ਮਯੋਗੀ
 ਹਿੰਦੁ ਯਨਿ ਦਾਸਾ ਕੁਗੀ ਰਿੰਦੈ ਉਦਾਸ ਜੇਵੈ ਮਮ
 ਮਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੨॥ ਨੁ ਵੇਯਾ ਛੰਦਾ ਗਾਏ ਪਾਤਿ ਨ੍ਰਿਪ
 ਵਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਜਾ ਕਨ ਮੋ ਕੁੰਟਕ ਰਾਮੀ ਗੀ ਕਾਰਾ ਕਾ
 ਮੰਦੋਰ ਬਿਘਨੀ ਬਿਧ ਸਸਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਕਰ ਚੈਤਾ ਸ
 ਪ੍ਰਚਾਰਾ ਰਿੰਦੈ ਨਿਕੇਤ ਸਮਾਦਿ ਵਿਕੁੰਟ ਕਰਣਾ ਕਰ ਕ
 ਰੈ ਵਿਸਤਾਰਾ ਤਾਤੇ ਮੇਤਿ ਹਕਰਣਾ ਕਰ ਕੋ ਕੋਰਾ ਮਨੋ
 ਸੁਭਾ ਵਜ੍ਞਹਾਰਾ ਕੁਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ਨਮੋ ਸਾਰਣਾ

ਮਾਤੁਹਿਨ੍ਯਾਪੁਦੈਨੀ॥ ਕਰੇਮੇਧਮੇਧਾਨਥਾਕੀਤ੍ਰਿਬੈਨੀ
ਕੋਰੇਨਸ੍ਰਮੇਹਾਨਿਸਾਂਤਾਨਿਨਿਨੈ॥ ਹੋਰੇਮਾਪਕਾਗੀਰਿ
ਦੇਧਾਂਮਕਿਨੈ॥ ੨੬॥ ਅਥਸ੍ਰੀਸਾਰਕਤਾਵਲੀਭਾਖਾ
ਕ੍ਰਿਤਪਾਰਿਨ੍ਯਾਲਾ॥ ੨੭॥ ਮਰਥਕੇਨੇਖਕੇਬ੍ਰਧਨ
ਨਪਦੇਸਮਾਲਾ॥ ੨੮॥ ਨਉਪਟਦੈਸਤਿਮੂਲਕ੍ਰਿਤਪੰਦੁ
ਸਤਿਹਮਾਧਿਮਾਇ॥ ਕੰਠਧਰੇਨਜਤਤਾਹਰੇਮੰਗਲ
ਮੰਗਲਗਾਇ॥ ੨੯॥ ਭਾਖਾਸਾਰਕਤਾਵਲੀਸੁਕਤਾਵ
ਲੀਮੂਲਾਕੇਚਿਤਭਾਖੇਸਭਾਨਿਤਤ੍ਰਿਤੀਨਾਮਮਨ
ਕੂਲਾ॥ ੩੦॥ ਅਥਨੇਸਲੇਕਕਾਰਿਕੇਮੂਲਮੰਗਲਾਚਾਰਟਕ
ਹਰੇ॥ ੩੧॥ ਧਰਮਸਰਬਸੁਖਖਾਨਜਾਨਸਕੁਕੇਚਿਤ

ਕਾਰੀ॥ ਧਰਮ ਧਰੇ ਬੁਧ ਮਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਤ ਮਝਾਰੀ॥
ਧਰਮ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਦੇ ਤਨਿ ਖਲ ਕਿਲ ਕਲ ਮਲ ਖੇਵੁਤਾ॥
ਤੀਨ ਦੇਵ ਕੇ ਦੇਸ ਧਰਮ ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੁਤਾ॥ ਨਿਸਾਮ
ਸੁਨਰ ਕੁਸੁਨਾ ਬਿਖੇ ਧਰਮ ਬਿਮੁਖ ਨਰਨੀਤਰੀ ਮਾਰੇ
ਧਰਮ ਸਾਰ ਸੀਸਾਰ ਮੇਤਾ ਤੇ ਧਰਮ ਨਮਾ ਮਮਾ ਨਿਰੰ॥ ਮਾ
ਨੁ ਜਾਹਿ ਰਨੁ ਧਰਮ ਬਿਨਾ ਨਾ॥ ਸੀਤ ਜਨ ਨਾ ਕਾਜ ਪੀ
ਧਰਮ ਧਨ॥ ਧਰਮ ਧਰੇ ਮੇਨਿ ਤਨਿ ਤਮੀਤਰ ਮੁਝੇ ਪਾ
ਲੇ ਧਰਮ ਨਿਰੰਤਰ॥ ੮॥ ਨਿਰੰ॥ ਮਮ ਬਪਿ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਿਸਾਵੀ
ਨਾ॥ ਕਾਰਿ ਵਰੇਨੇ ਧਰਮ ਮਨਾ ਕਾ॥ ਧਰਮ ਸੁਰੂਪ ਨਿਮਿਤ ਬਿ
ਧਿ ਇਸ ਬਤਨ ਸੁਦਿ ਪਾ ਕਾ ੯॥ ਬਿਮਾ ਮਾਰੀ ਸਾਨੁ ਯਾ

ਮੇਰਸਤਬਚਨਤਪਦਾਨਾਸੀਲਸੇਚਡਿਸਨਾਬਿਨਾ
ਧਰਮਾਲਿਗਦਸਜਾਨਾ॥੧੦॥ਨੈਃ॥ਉਪਜੇਧਰਮਵਾਕ
ਸਤਕਰਮਮਤਾ॥ਨਦਯਾਨਾਨਕਾਰਿਧਰਮਵਧੇਨਿਤਾ॥ਇਸ
ਬਿਤਧਰਮਾਖਿਮਾਕੇਸੀਗਾ॥ਧਰਮਕੋਧਕਾਰਿਹੇਤੁਵਿਭੀ
ਗਾ॥੧੧॥ਨੈਃ॥ਸੁਭਕੁਲਜਨਮਸਰੂਪਤਨਕੁਪਭੇਗ
ਮਪਤਾ॥ਪੀਤੁਤਦੇਹਮਰੇਗਪਨਧਰਮਜਾਨਫਲ
ਸਤਾ॥੧੨॥ਨੈਃ॥ਧਰਮਪੀਤਨਿਤਬੇਦਵਿਚਾਰੇ॥
ਉਤਮਦਾਨਸੁਕੁਵਨੇਧਾਰੇ॥ਇਨ੍ਹੈਮਰਬਵਿਰਾਗ
ਹਮਨਜਿਹਾ॥ਜਿਹਾਇਹੁਪਾਪਤਸਫਲਜਨਮਤਿਹਾ
੧੩॥ਨੈਃ॥ਇਨ੍ਹੈਬਿਨਾਜਿਉਮੀਦਕੀਜਾਬਿਨਤਾਲਾਜੀਵ
ਨੁਸਮੀਦ

ਮੰਦਤਿਉਧਰਮਾਬਿਨਤਾਤੇਧਰਮਨਵਾਲਾ॥੨੪॥
 ਸਮਸਿਤੋਖਨਮਵਰਸੁਖਤਪਨਖਿਮਾਸਮਜਾਨ
 ਬ੍ਰਹਮਗਜਾਨਸਮਵਾਨਨਹਿਧਰਮਨਵਯਾਸਮਾਨ
 ॥੨੫॥ ਸਚਾਰਫਲਮੇਏਕੁਤੀਉਪਜੋਰਿਨੇਨਜਾਸਾਅ
 ਜਾਗਲੇਕੇਕੁਚਨਜਿਉਜਨਮਬਯਰਬਹੈਤਾਸਾ॥੨੬॥
 ਏ॥ ਧਰਮਪਰਮਪਾਰਸਮਮਹੈਜੇਦਯਾਕਫਲਚਾਰ
 ਾਤਾਤੇਜੀਉਕਿਉਧਰਮਕੋਧਰੇਜੁਬਧਉਦਾਰ॥੨੭॥
 ਕਾਬਿਤਾਨਾਗਸੇਕੁਮਵਕਰਿਨੀਰਸੇਕੁਇਵੀਵਰਰੇਨ
 ਸੇਕੁਹੀਮਕੁਰਨਾਰਸੀਲਰਤਤੇਸੇਕੁਤਤੁਰੰਗਜਵੇ
 ਧਾਮਸੇਕੁਉਤਸਵਸੇਕੁਵਯਾਕਰਣਰਵਨਦੀਹੀਸਰ

ਤਿਤੇ ਸਕੁ ਸੇਕੈ ਵਿਦਵਾਨ ਕਲਸੁ ਕੈ ਸਕੁ ਸਿਤਾਨ ਪਾ
ਨ ਸੇਕੈ ਕੈ ਦਾਨ ਖਿਤ ਖਿਤ ਪਾਤਿ ਤੇ ਮਾਛੁ ਸੇਕੈ ਕੈ
ਮੇਨ ਸਿਖੀ ਸੇਕੈ ਪੈਰੇ ਨ ਸੇਕੈ ਮਾਤਿ ਸੇਕੈ ਨ ਪਰਮੀ
ਸੁਮਾਤਿ ਤੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਖੀ ਦੁਖੀ ਨਰ ਨਗਤ ਮੇਧਰਮ
ਕਰੈ ਸਕੁ ਕੋਇ ਸੁਖੀ ਕਰੇਤ ਸੁਖ ਦਧੇ ਦੁਖੀ ਕਰੇਤ
ਖਥੇਇ ॥ ੧੯ ॥ ਨੇ ॥ ਸਤੁ ਦੇਵੇ ਦੇਵੇ ਪਈ ਉਤਮ ਏਕ
ਕਵਿਤਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦਸੇ ਛੇਦ ਮਾਨਿ ਦਸ ਮਯ ਬਸੇ ਜਿਸੇ ਨਿ
ਤਾਚਿਤਾ ॥ ਇਤੁ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰ ਕੁਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸਪੁ ਬਮਾ ਮਾਧਿ
ਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪਯੋਤਾ ਸਮੇਜ ਨਹਾਰਿ ਦੁਜਾਲ ਸਕੁ
ਇ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਦਸ ਰੇਸਾ ਤੁਸਲੇ ਕਉਚ ਗਾਜਾ ਕੇ

ਜੁਨੇ ਅਧੇ ਨਤੋਹੋ ਹਿਤਿ ਤਾਪ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ੨ ॥ ਨਰ ਬਖਰਨ
ਤਪਾ ਤਮੇ ਜਨ ਮਜਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ ਹਾਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ
ਚਿਤ ਜਾਹਿੰਦ ਹਿਧੀ ਰੁਤ ਸੁਤ ਕੇਵਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰੰ ॥ ਪੁਛੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਸੁਕੁ ਸਿਖ ਤਪਾ ॥ ਗਜਾਤ ਵੰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਜ ਜਨ ਨਾਪਾ ਗੁਰ
ਨਿਸਚੈ ਯੁਤ ਬਚਨ ਪਰੇ ਜਬਾ ॥ ਦੇਹਿ ਸਿਖ ਕੇ ਪਰਮ ਸਾਂ
ਤਤ ਬਾ ॥ ੪ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ਗੁਰ ਕੀ ਰਤ ਕੇ ਮਧੇ ਪਕਰੇ ॥ ਜ
ਸਬਾਂ ਪਦ ਮੀਤ ਨਧੇ ਪਕਰੇ ॥ ਭ੍ਰਿਤ ਨਾਸ ਜਸੈ ਕਰਮਾਂ ਤਿ
ਗਯੋ ॥ ਮਸਬਲਾ ਸੁਤ ਓਪਕ ਬੀਨ ਕਰੈ ॥ ੫ ॥ ਨਿਰੰ ॥ ਤਜਗੁ
ਰਮੀ ਤਨੁ ਰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਗੁਰ ਮਾਦਿ ਗਜਾਪਾਤਾ ॥ ਤਜਾ ਗਵੇਤੁ ਗੁਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਜੇ ਸਿਖ ਕੀ ਨਰ ਕੇ ਜਾਤਾ ॥ ੬ ॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ ਗੁਰ ਕੇ

ਧਨੁ ਬੋਜਨੁ ਜੇਹਰਿ ਹੈ॥ ਹਤੁ ਤੇਜੁ ਵਿਭੂਤੁ ਦੁਖੀ ਮਰੇ॥ ਧ
 ਰਮਾ ਨਿਟਰੇ ਨਰ ਕੇ ਸੁਪਰੈ॥ ਉਪਜੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤੇ ਸੁਚਾ ਵਿਘਰੇ
 ਪਾਵੈ॥ ਮੁਖ ਧਾਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਾ ਵਿਕਲ ਮਨ ਬਿਨ ਬਬੇ ਕਦੁ ਰ
 ਭਾਗਾ ਨੀਚ ਕਰਮ ਨੀਚ ਪਿਕਰੈ ਗੁਰ ਨਿਦਾ ਮੇਰਾ॥ ੬॥
 ਜੈ॥ ਗੁਜਾਨੁ ਸਲਾ ਕਾਵੈ ਬੁਧ ਲੋਚਨਾ ਕਰੈ ਪੈਤਮਾ ਮਰਾਜਾ
 ਨਹਿ ਮੋਚਨਾ॥ ਨਿਰਾਵਰਣੁ ਦਿਗ ਕਰੈ ਜੁਸੀ ਗੁਗਾਨੁ ਮੇਨ
 ਮੋਢਿ ਹਚਰੁ ਧਾਰੈ ਉਰਾ॥ ੭॥ ਵੈ॥ ਤੈਵੇ ਜੇ ਤੁਟ ਕਉ ਭੁ
 ਵੈ ਚੋਪਈ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਮਨਿ ਸਲੋਕਾ ਮਨ ਸੇਕ ਕੋ ਕਾਟੈ ਕੋ
 ਨ ਬਾਗ॥ ੮॥ ਵੈ॥ ਇਤਨੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਾਸਦ
 ਤੀ ਮਾਮੁ ਧਯਾਇ॥ ਗੁਰ ਉਪਮਾ ਤਾਮੇ ਕਹੀ ਕਵਹਰਿ ਨ

438 m 55
 ਯਾਲਾਹਿਤਲਾਇ। ੨॥ ੧੬੦॥ ਵਿਦਯਾਦਰਨੈਤੀਸਰੈਛੰ
 ਦਮਠਾਈਮਾਨ॥ ਵਿਦਯਾਪਾਡਾਮਪਾਡੁਪਾਨਿਬਿਧ
 ਯਾਬਿਧਾਨਿਦਾਨ॥ ੧॥ ਸੈਯਾ॥ ਇਹਦੇਵਕੋਰਗਜਾਨਸੁਜਾ
 ਨਨਕੋਮਕੁਮਾਨਮਦਾਦਿਵਿਕਾਰਦਿਨਾਮੈ॥ ਪਾਨਿਕੋਨਿ
 ਤਨੀਚਨਕੋਦਹੁਬੋਧਮਧੈ॥ ਮਕੁਮਾਨਵਿਕਾਰਨਿਵਾਮੈ
 ਮਨਰਾਮੀਮੂਤਜਾਸਹਲਾਹਲਪੈ॥ ਨਹਮੈਧਧਵੈਦਨ
 ਪੀਕਛੁਤਾਮੈ॥ ਜਨਪਾਡਾਮਪਾਡੁਕੋਸੇਧਕੋਬੋਧਕਰੈ
 ਬਧਪ੍ਰਕਾਮੈ॥ ੨॥ ੧੬੧॥ ਮੈਥਨਸੈਨਮਹਾਰਪਾਠਸਮੇ
 ਤੀਨੇਤੁਜੈ॥ ਪਾਠਸਹਤਪਾਨਿਚਾਰਤੁਜੈਸਾਂਤੁਮੈਧੀਰ
 ਜਨ॥ ੩॥ ੧੬੨॥ ਸੁਖੀਵਿਮਾਧੀਮਾਲਸੀਕਮਤਿਰਸ

ਕਬਹੁਸੋਇ। ਭਿਰਿ ਮਧਿ ਕਾਰਨ ਸਾਸ ਝਕੋ ਖਟੇ ਖੀ
ਨਨ ਜੋਇ। ॥ ४ ॥ ਸੀਕਰ ਛੰਦ। ਕਛੁ ਪ੍ਰਤਸ ਨਹ ਨ ਲਫ
ਫੁਤੰਤ ਲਭ ਕਧਾ ਮਨਦਾ ਮਾ। ਯਾ ਸੰਚਰੀ ਜਿਹ ਚਿਤ
ਚਿਤਾ ਧਾ ਮਕੀ ਦੁਖ ਧਾ ਮਾ। ਕੁਈ ਨਾਸ ਪ੍ਰਾਕ ਮਗਾ ਮਕੀ
ਬੁਧ ਮੁਢ ਮੇਹ ਯੋ ਬਾ ਮਾ। ਮਧ ਕਾਰਨ ਹਿ ਭਿਹ ਸਾਸ
ਝਕੋ ਕੁਭੁ ਜੈ ਨਿਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ। ५ ॥ ਸੋਃ। ਜਿਹ ਨਿਜ ਮਤ
ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਸਾਸ ਝਕੁ ਭਾਹਿ ਕੋਕਿ ਮਾ ਕਰਗਿ। ਲੇਚਨਾ ਬਿ
ਨ ਜੋ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬੀ ਕੋ ਮਾ ਕਰੈ ਭਿਹ। ६ ॥ ਵੇਃ। ਬੀ
ਰਾਮ ਸ੍ਰਮੀ ਮੀਨ ਗੁਰਾ ਮਸੁਖ ਸ੍ਰਮੇ ਸਿਖਾ। ਪੰਚ ਦਸ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਰਣੇ ਕਮ ਪਾਠ ਮਾ ਸਿਖਾ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਤ

ਕਭੂਮੀਸੁਕੁਗਪ੍ਰੀਤਮਮਵਰਸਹਾਇ। ਕਰਹਿਬਿਧਾ
ਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਪਠੀਬਾਹਿਰਪੰਚਗੁਣਗਾਇ॥ ੮॥ ਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰ
ਤਸੁਪਬੁਧਭਗਤਉਦਮਰੇਗਨਦੇਹਾ। ਕਰਹਿਬਿਧ
ਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਪਠੀਪੰਚਾਂਤਰਗੁਣਏਹ॥ ੯॥ ਗੁਰਸੇਵਾਵਾਂਬ
ਕਰਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਹੋਇ॥ ਡਿਤੀਬਿਧਾਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਕੁਰ
ਹਿਨੋਬੇਰੇਤਨਕੋਇ॥ ੧੦॥ ਅਬਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਮਹਮਾਨ੍ਦੇ
ਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਉਦਮਸਿਲਪਤਾਪੰਡਤਸੰਗ੍ਰਹਿਮੀਤੁ॥ ਅਖੇਨ
ਭੁਤਸਕਰਏਨੇਪੰਚਨਿਧਾਸੁਖਨੀਤੁ॥ ੧੧॥ ਗੁਪਤਪ੍ਰ
ਭਿਨਮਭੁਲਧਨਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਨਰਬਪਜਾਨਾਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾ
ਸੁਖਕੁਗਦੇਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਗੁਰਗੁਰਮਾਨ॥ ੧੨॥ ਇਨ੍ਦ੍ਰਯਾਬੀਧ

ਪ੍ਰਦੇਸਮੇਵਿਨ੍ਯਾਨੇਵਦਿਸੇਖਾ॥ ਪੂਜਨਿਯੇਕਾਰਿਅਪਚ
ਤੀਵਿਨ੍ਯਾਬਿਨਪਸਦੇਖਾ॥ ੧੩॥ ਨਿਨ੍ਯਾਭੇਜਨਭੇਗ
ਭੁਜਏਖਸਪੁਰਖਸਮਾਨਾਨਰਨਗਜਾਨਨਿਜਮਯਿ
ਕਤਾਰਿਜਾਨਬਿਨਪਸਜਾਨਾ॥ ੧੪॥ ਧਰਮਸੀਲਗੁਣ
ਦਾਨਤਪਾਵਿਨ੍ਯਾਬਿਨਜੇਜੰਤਾਮਰਤੁਲੇਕਾਖਿਤ
ਭਾਰਤੇਨਰਬਪਮਿਗਾਵਿਨਰੰਤਾ॥ ੧੫॥ ਸੁਰਸਿਰਤ੍ਰੁਕ
ਮਾਨਿਪਲਦਜਨਸਿੰਘਯੋਗਾਇਗਾਨਾਰਾਧੰਨਗੁਣੀਮ੍ਰਗ
ਖਟਦੇਖਨਰਨਰਤੇਪੁਰਨਉਦਾਰਾ॥ ੧੬॥ ਪੁਰਖਮਸ
ਸਤੀਕ੍ਰਿਮਾਲਯੋਗੁਣਦੇਖਨਕੀਸੰਧਾਰੂਪਕੁੰਦਗ
ਧਿਕਾਰੰਜੀਕ੍ਰਿਮਾਪ੍ਰਾਪਤਿਪ੍ਰੇਮੰਧਾ॥ ੧੭॥ ਮੁਗਧਪੁ

ਜਨਿਜਧਾਮੇਪੁਕੁਪੁਜਤਨਿਜਨਗਾਕੁਪੁਪੁਜਮੁ
ਦੇਸਮੇਪੁਜਤਗੁਈਸਮਗਾ॥੧੨॥ਏਕੁਪੁਰਦਾਤਾ
ਗੁਰਜੇਸੇਵਤਨਪਤਾਜਾਪਾਇਨਨਮਸਉਸਨਕੋਬ
ਪੁਤ੍ਰਸਪੁਰਪਰਵਾਸਾ॥੧੩॥ਰੂਪਦਰਬਜੇਬਨਮਹਤ
ਸੁਕਲਜਨਮਬਪੁਤ੍ਰੀਧਾ॥ਵਿਦਯਾਬਿਨਸੇਕੁਤਨਪੀਜਿ
ਉਕੇਸਾਬਿਨਗੀਧਾ॥ਅਲੀਕਾਰਪਦਕੇਖਾਬਿਨਜ
ਦਪਹੇਤ੍ਰਿਵਿਰੂਪਾਸੇਵਤਸੀਤਨਜਕੁਾਬਿਤਨਨਦਿਦ
ਯਾਨਮਨੁਪਾ॥੩੪॥ਸੇ॥ਸਬਦਸਾਸਤ੍ਰਕੇਤੁਜਾਗਚ
ਹੋਮਯੇਨਾਪਰਨਿਗਮਾਸੇਪਗਾਗਿਨਤੁਪਨਾਗਨਿਜਤ
ਮਜਲਮੇਚਿਰਗਮਜਾ॥੩੫॥ਦਿ॥ਵਿਦਯਾਮਹੁ

ਯਾਸਾਬਿਨੁ ਕੋ ਜਨਗਾਰਲਾ ਮਘਾਇ ॥ ਸੁਭ ਕੇ ਸੰਗ ਦਰ
ਦਰਿਖਾਇਯ ਨਾਗਾਇਯ ਗਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਤਾ ਵਤਰਥ
ਯਾ ਕਰੇ ਪਤਾ ਜਿਉ ਰਿਤ ਕਾਰਾ ਕਰੇ ਨਾਗ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ
ਬਹੁ ਸੇਵਟਾਰ ਸੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਦਿਨੁ ਯਾ ਬਾਂਧ ਦਿਨਿ
ਉਸ ਕਲ ਕਾਰਨ ਨੇਤੁ ਸਦਾ ਗਾਨਾ ਯਾ ਕਰੀ ਰਤ ਦਰ
ਬਰੀਤਾਂ ਤੇ ਥੋੜੇ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਹੰਸ ਗੁਣਾ ਦਿਨੁ
ਦਯੋ ਪਨਾਪਨਾ ਮਭੁਜਾ ਸਾਰ ਸਨਾ ਮਗੇ ਨਿਸਰਿਨ ਦੁ
ਸੇ ਜਿ ਮਜਲ ਨੀਰੋ ਦਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਾਸ ਤੁਕਰ ਤਮ ਦਰ
ਤੁਸਨ ਖਲ ਕੇ ਮਦ ਉਪ ਜੀਤਾ ਜਿਉ ਦ੍ਰਿਗ ਕਾਨ ਪ੍ਰਕ
ਸਹੈ ਉਲਾ ਮੰਧ ਕਰੀਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਮੈਯਾ ਮੁਕਟਾਂ ਸੁਦਰ

ਲਕੰਕਣੇਧੇਕਰਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਭਾਗਰਮੋਤਨਹਾਗਾਮੁਖਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰ
ਭਾਇਗਕੰਜਪ੍ਰਭਾਤਨਕੰਦ੍ਰਪਪ੍ਰਭਾਰਤਸੀਪਰਦਾਗਾ
ਇਸਨਾਨਵਲੇਪਨਚੰਦਨਕੰਕਮਰੀਧਪਨੀਕਰਗ੍ਰੀਨਤੁਦ
ਗਾਨਰਕੋਇਹਸੁੰਦਰਸਾਨਚਕਰੇਪ੍ਰਮੀਤਮਨੀਤਕਲੇਸਕੰ
ਡਾਗਾ॥੩੮॥ਸੈਯਾ॥ਸਕੁਕੁਖਣੁਮੈਸਕੁਕੁਖਣੁਪੈਯਾਰਿ
ਵੇਦਮਣੀਇਕਬਾਣੀਉਦਾਗਾ॥ਨਰਕੋਵਹਿਸੁੰਦਰਬੇਗ
ਕਰੈਬਪਾਸਾਗਜਿਸੇਫਲਦੇਵਹਿਸਾਗਾ॥ਚਤੁਰਾਨਨਚੰਦ੍ਰਸ
ਕੁੰਨਰਨੇਪਰਨਾਵਿਨ੍ਯਾਸਮਭਾਹਿਮਭਾਗਾ॥ਨਰਭਾਤੇ
ਸਦੀਵਪਦੇਵਿਨ੍ਯਾਹਰਿਨ੍ਯਾਲਚਹੇਜੋਪਦਾਰਥ
ਚਾਗਾ॥੩੯॥ਨੋ॥ਬਾਣੀਦੇਹੇਸੇਰਠੇਵੇਇਸੈਯਾਤੀ

ਨਾ। ਇਕ ਸੰਕਰ ਮਠ ਬੀਸ ਬਿਤਾ ਚਿਤਾ ਬਿਤ ਕਰੈ ਮਹੀਨਾ।
ਵੇ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸਤਿ ਤੀ ਮਧਯਾਕੀਰ
ਤਾ ਵਿਨ੍ਯਾ ਕ੍ਰਿਕਰੀ ਕਵਚਾਰਿਨ੍ਯਾਲ ਸੁਕੁਤਾਇ॥ ੩॥ ਵੇ॥ ਕ
ਪੇਚਰ ਬੇਗ ਜਾਨਹਿ ਤਉ ਤਮ ਮਾਠ ਸਲੋਕਾ ਸੇਕ ਸੁਕਹਿ ਇ
ਸਲੋਕ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੁਕਤੁ ਸਲੋਕਾ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਜਨ ਉਤਮ ਹੇ
ਧਰਾ ਪਰ ਉਤਮ ਪਾਉ ਧਰੇਨ ਚਜੰਤਮ ਰੋਗ ਮਾਤਿ ਵਾਕ ਪਾਵਿ
ਭਜ ਬਾਰ ਬਲ੍ਹੇ ਦਰਸੇ ਧਰਿ ਦੇ ਸਬ ਪੂਕੇ ਰਰੇ॥ ਪੁਣ ਕੇ ਸੁਚਰੀ
ਰਸੁ ਨੀਰ ਭਲੇ ਜਨ ਪੀਰ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਨ ਕਰੈ॥ ਬ੍ਰਧ ਸਿਭਿਲਖ
ਕੇ ਸਤ ਵਸਤੁ ਧਰੈ ਪਰ ਬੇਤੁ ਮਲਖ ਟੁਇ ਉਚਰੈ॥ ੨॥ ਵੇ॥
ਤਨ ਪਟ ਜਲ ਕਰ ਸੁਧ ਪੈ ਬ੍ਰਧ ਬਿਨ੍ਯਾ ਤਾ ਵਿਚਾਰਾ ਜੀਵ

ਮਹੀਸਾਗੋਕੁਗਾਤਿਮਨਨਿਰਵੇਦੇਧਾਰਾ॥੩॥ਜਲਕਰਕਰ
ਦਮਓਪਜਹੈਜਲਕਰਪੰਕਾਵਿਨਾਸਾ॥ਮਨਕਰਓਪਜੇਪ०
ਪਕਿਲਮਨਕਰਹੀ॥ਮਪਨਾਸਾ॥੪॥ਜਲਬ੍ਰਤਮੰਤ੍ਰਸਨ०
ਨਡੈਜਪੀਤਪੀਬ੍ਰਤਮੰਤ੍ਰਾ॥ਜਲਸਨਾਨਗ੍ਰਸਤੀਨਕੋਪੁ
ਜੇਓਓਨਿਰੰਤਰਾ॥੫॥ਜਲਨਾਣੇਨਾਣੇਨਹੀ॥ਮੰਤ੍ਰਸਕਰਣ
ਮਲੀਨਾਸੁਰਾਪਾਡਕੋਵਾਰਸਓਧੋਇਸੁਧਕਬੀਨ॥੬॥ਮਾਤ
ਪਿਤਾਗੁਰਕੀਟਹਲਸਤਤਪਗੁਣਨਿਗੋਹ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬ
ਪਾਰਿਸਪਤੁਹੈਮੰਤ੍ਰਾਰਿਤੀਰਬਣੇਹੁ॥੭॥ਕਾਬਿਤਾ॥ਸੀਭੁਲ
ਜੰਗੀਧਮੰਦਕੁਖਨਪ੍ਰਭੰਜਨਕੋਧਰਮਸ੍ਰਜਸੁਦੋਓਮੰਨਕੇ
ਬਿਚਾਰੀਹੈ॥੮॥ਮੰਤ੍ਰਪਧਾਰੀਵਿਦ੍ਯਾਬਿਪ੍ਰਕੋਚਾਰੀਨਿ

੨ ਵੇਂ ॥ ਇਤ ਸੀਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀਤਾ ਸਚਤਰ ਬੇਯਾਇ ॥ ੪ ॥
 ਗਿਆਨ ਨਿਰੂਪੇ ਜੇਤਾ ਸਮੇਕ ਵਹਾਰਿ ਨ੍ਯਾਲ ਸੁਕੁਇ ॥ ੨ ॥
 ਵੇਂ ॥ ਮਸ਼ਪੀਚ ਮਮਯਾਇ ਮੇਵਰਨ ਨ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਖਸੁਛੈ ਦਾਨਿ ਤਚੰਦਨ ਸੁਰਤ ਪਰਸੁਨੈ ਉਦਾਰ ॥ ੩ ॥ ਐਕੰ
 ਗੀਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦਾਨ ਕਰੇ ਪਨਾ ॥ ਪੀਨ ਸੀਗਾਹਿ ਕਾਰਿ ਗੀਰਵ ਨਾਹਿ
 ਜਨਾ ॥ ਸਭੁ ਤੇਉ ਚੈ ਬਾਰਨ ਜੈ ਸੇ ॥ ਬਾਰਧਾ ਮਧੇ ਕੁਝੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਤੇ
 ਸੇ ॥ ੪ ॥ ਸੇ ॥ ॥ ਜਿਉਇ ਕਬਾ ਪ੍ਰਾਤਿ ਏਈ ਪਸੀਗਾ ਮਿਲ ਮਧ
 ਰਾਮ ਭਿ ॥ ਕਟਤਾ ਨਿਮਸ ਮੇਇ ਭੇਜਨ ਪਾੜ ਕੁਪਾੜ ਭਿਉ
 ॥ ਪਾਕੁ ਜੀਗਾ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੈਦਾ ॥ ਫਲੀ ਕੁਤ ਦਾਨਿ ਸੁਭੇ ਪਾੜਦੈ
 ॥ ਜਬਾ ਬੀਜ ਬੋਯੈ ਸੁਖੇ ਡੇਮ ਖੈਯੈ ॥ ਕੁਪਾੜ ਮਸ਼ਾਰੀ

ਵਯੋਵਾਨਮੈਸੋਕੁਖੇਝੇਮਾਤੁਰੀਬੀਯੋਬੀਜਜੈਸੋ॥੬॥
ਪਾ॥ਯਗਸੇਖਮਨਕੁਗਾਤਿਸੇਖਵਰਣੇਦੇਇਕੁਜਨਾਪਾਪ
ਕਿਜਾਗਾਹਿਜਵਨਵਹੀਪੈਬੁਧਮਾਨਜਨਾਉਪਮਾਕਰ
ਹਿਮਾਤ੍ਰਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰਸੇਮਿਤੁਮਹਾਬਗਾਟੀਭਾਬਿਨਾਜੇਧਰ
ਮਧਰਮਵਹਿਕਹੈਮੁਨੀਸਵਰਾਹਾਰਿਕੁਗਾਤਿਜਗਾਤਿ
ਮੇਜਾਨਾਨਿਜਇਸ੍ਰਿਬਿਨਾਦ੍ਰਿਸ੍ਰੇਨਾਮਾਨਾਪੁਨਸਾਧਵਰ
ਜਗਜਾਨੀਯੇਜਾਕੇਨਹੀਉਪਾਧਮਨਾ॥੭॥ਸੈਯਾਜਾਬ
ਧਾਰਕਿਦੀਕੁਫਿਰੈਨਗਨਾਮਖਉਪਰਸੀਸਜਟਾਨਧਰ
ਮਥਵਾਗਿਰਕੰਦਰਬੀਰਵਸੈਸਿਲਪੇਬਿਤੁਕੈਬਿਖ
ਤਰੈ॥ਤਤਬੇਦਪੁਗਾਤੁਸਿਧਾਂਤਪਦਉਪਵਾਸਧਰੇਤ

ਰਬੋ ਬਿਚਰੇ॥ ਮਨ ਮੇਜ ਬਭੇਗਨ ਕੀ ਰਤਿ ਪੈਤ ਬਏ ਸਭੁ ਕਿੰਚ
 ਤਨਾਹਿ ਕਰੇ॥ ੮॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ॥ ਨਿਜ ਮਾਤੁ ਜਿਵੇ ਪੁਨਾਰ ਕੁ
 ਜੈ॥ ਪ੍ਰਕੋਪ ਨ ਲੇਸੁ ਸਮਾਨੁ ਤਜੇ॥ ਸਭੁ ਜੀਵ ਸ੍ਰੁਯੀ ਸਮਵੇ
 ਖਤ ਜੋ॥ ਵਾਹਿਵੇ ਸਨਵੈ॥ ਇਮ ਪੇਖਤ ਜੋ॥ ੯॥ ਵੇ॥ ਇਕ
 ਚਉਪਈ॥ ਇਕ ਸੇਰ ਠਾਇ ਕੁਤੁ ਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤਾ॥ ਇਕ ਛਪਾ
 ਤੇਟ ਕਾਇ ਕੋਏ ਕਸੈ ਯਾ ਜਾਤਾ॥ ੧੦॥ ਵੇ॥ ਇਤੁ ਸੀਸਾਰ ਕ
 ਤਾ ਵਲੀਤਾਹਿ ਪੰਚ ਮਾਮਯ ਜਾ॥ ਪਾ॥ ਤਾ ਮਾਰਿ ਕਹੈ ਜੇਵਿ
 ਚਾਰ ਸੁਕੁ ਕਵਹਾਰਿ ਨ੍ਰਿਯਾ ਲੁਸਕੁ॥ ੧੧॥ ਵੇ॥ ਚਤੁਰ
 ਗਤਿ ਨਰਨ ਕੀ ਕਹੈ ਛੇਵੇ ਮਯ ਜਾਇ॥ ਪੰਚ ਸੈਯੇ ਤਾਸ
 ਕੇ ਚਤੁਰਨ ਚਿਤੁ ਬਿਗਸਾਇ॥ ੧੨॥ ਸੈਯਾ ਕਵਹੁਤਾ ਪਿਖ

ਹੁਮਮਤਿਸੈਜਿਨਕੀਪਾਨਿਜਾਸਕਲੇਵਰਰੋਗਾਬਿਲਾਯੋ॥
ਮਵਲਾਮਨੁਗਾਗਕਰੈਜਿਨਸਿਉਪਾਨਿਹਾਟਕਲਾਭਾਜਿ
ਸੈਮਧਿਕਾਯੋ॥ਸੁਪਨੇਕੇਮਝਾਰਸੁਚੇਤੁਰਹੇਪਾਨਿਸਾਜ
ਨਮੇਮਮਤਿਸੈਜਸਛਾਯੋ॥ਜਿਸਮੇਖਟਲਖਣੁਲਖਯੋ
ਵਹਿਮਾਨਖਨਾਕਾਰੀਕਯੋਖਿਤਮਾਯੋ॥੨॥ਵਾਨਪ੍ਰਸੰਗ
ਸਦੀਵਕਰੇਪਰਮਾਤਮਦੇਵਭੁਜੇਚਿਤੁਲਾਈ॥ਜਾਸ
ਗਿਰਾਮਧਰੀਮਮਤਿਸੈਨਿਤਸੇਵਤਜੇਧਰਮੀਨਰਭਾਈ
ਜਾਨਨਕੇਮਨਮੇਨਿਤਪੀਗੁਣਚਾਰਬਿਰਾਜਤੁਣੇਸੁਖਦ
ਈ॥ਤੇਨਰਭੁਮਬਿਰਾਜਤਪੀਸੁਰਗੇਬਸਪੈਸਾਹਿਸੈਨ
ਚਿਰਾਈ॥੩॥ਲੇਖਕੀਮੀਸਨਪੀਜਿਸਕੋਨਿਤਦਾਨ

ਨਵਯਾਮਧਪ੍ਰਿਭਲਗਾਵੈ॥ ਮਾਨਨਜਾਸਪ੍ਰਸੰਨਸਦਾਪ੍ਰ
ਨਿਕੋਮਲਜਾਸਸੁਭਾਵਲਖਾਵੈ॥ ਸੀਤਗੁਰੂਜਨਨੀਸਵਤ
ਪਗਾਸੀਸਾਨਿਰੰਤਰੁਉਨਿਵਾਵੈ॥ ਜਾਮਨਣਗੁਰੂਪੰਚਵਸੈਨ
ਰਕਾਤਨਤਿਜਾਗਨਰੂਤਨਪਾਵੈ॥ ੪॥ ਨਰਾਰਿਘਨੀਜਿਨਕੇਮ
ਨਮੋਪ੍ਰਾਨਿਜੇਨਰਨੀਤਸੀਤੋਖਤੋਭਾਗਾਤ੍ਰਿ॥ ਜੇਸੁਪਨਮਹਿ
ਮੁੜਰਹੈਗੁਰਮਾਤਪਿਤਾਨਿਜਾਮਿਡਨਹਿਗਗਾਤ੍ਰਿ॥ ਜੇਨਰ
ਮਲਸਵੇਤਾਮਹੇਪ੍ਰਾਨਿਜਾਸਸਦਾਖਾਧਿਆਮਾਮਾਧਿਕਲ
ਗਤਾ॥ ਏਖਟਲਖਹੁਜਾਸਾਵਿਖੇਵਹਿਟੇਫਨਜੇਨਨਤੇਨਰ
ਮਾਗਾਤ੍ਰਿ॥ ੫॥ ਬਾਂਧਵਾਮਾਹਿਵਿਰੋਧਸਦਾਮਤਸੈਕਰਨੇ
ਹਸਰੋਗਰਹੈ॥ ਮੁਰਖਜੰਤਨਕਾਸੀਗਾਵੈ॥ ਮਤਕੋਧਸੁਭਾਵ

ਸਦੀਵ ਅਚੇ ॥ ਨਾਮ ਸਦੀਵਾਰੀ ਰਾਕਟ ਕੀ ॥ ਇਹ ਪਾਂਚ ਰੁ
ਲਖ ਟੁਕਾ ਸਗਰੀ ॥ ਤੇ ਨਰ ਤੁਯਾ ਗਾਮਾ ਏ ਨਰ ਕਾ ਨਰਨੇ ਹਲ
ਚੀ ਚਰਿ ਨਾ ਲਕਰੀ ॥ ੬ ॥ ਨੇ ॥ ॥ ਇਤ ਸੀਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਾਸ
ਖਾਨੇ ਧਯਾਇ ॥ ੬ ॥ ਚਤੁਰਾਗਤ ਲਖ ਟੁਕੇ ਕਵਹਾਰਿ ਨਾ ਲ
ਬਨਾਇ ॥ ੭ ॥ ਨੇ ॥ ॥ ਵਾਕਾ ਨਿਰੂਪਣ ਅਬ ਕਰੇ ਸਪਤਮ ਧਿਆ
ਇ ਮਧੁਰਾ ਗਛੰਦਰੁ ਮਾਤਿ ਛੰਦ ਕੇ ਕਰਤ ਸਮੁਦ੍ਰਪ ਕਾਰਾ ॥ ੮ ॥
ਨੇ ॥ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪਦਾਨ ਜਪ ਬਾਧ ਵਾਟਿ ਜੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੇ ਨਰ
ਪੀੜੁਤ ਕਾਲ ਕਰ ਕੇਰਖ ਕੰਨਾਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸੁਖ ਕਰ ਬੰਧੁਤ
ਕਰ ਮਾਹਿ ਤਿਹ ਦਸਤਰ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਹਸਤੀ ਧਾਰੇ ਗਰੁਭ ਕੇ
ਤਜਤਰੁਦੀਤੀ ਸੋਇ ॥ ਜੀਵ ਕਰ ਮਾਪੇ ਕਰੇ ਤਿਹ ਫਲ ਭੋਗਾਇ

ਆਪਰਮਾਤਿਸੀਸਾਰਮਾਹਿਮਾਪੇਤਾਹਿਤੇਮੁਕਤਿਤਾ॥੨੩॥
ਯਮਿਬਯਾਭਾਵਨਾਸੁਖਨਭਾਵਨਾਸਤਾਰਾਜਾਨਭਾਵਨਾਕ
ਰਕਰਮਾਨਿਸਚੈਸਕਲਨਸਤਾ॥੪॥ਸੁਭਗੁਣਾਮਵਸਰਕੇਪ
ਫੇਸੋਭਾਵੰਤਮਨਾਕਾਗਵਨਕਾਲਬਾਂਮਾਂਗਜਿਉਮੰਗਲਗਰ
ਧਪਵਾਕਾ॥ਪਾਸਵੈਯਾ॥ਜਬਭਾਨਉਦੈਨਿਗਪਸਰਮਪੈਪੁਨ
ਮੇਰਚਲੇਮਤਿਸੈਜਬਹੀ॥ਗਿਰਸਿੰਗਸਿਲਾਜਬਪੈਪਦਮਾ
ਅਗਨੀਮਤਿਸੀਭਲਪੈਕਬਹੀ॥ਸਭਕੇਮਤਿਸਾਜਨਸੰਤ
ਜਨਾਵਹਿਭੁਠਿਗਿਰਾਨਕਚੇਤਬਹੀ॥ਤੁਜਭੂਤਿਰਿਨੇਧਰ
ਸਾਤਿਗਿਰਾਸਸਮਾਮਬਹੀ॥ਮਬਹੀ॥੬॥ਭੋਟਕਛ
ਦਾਬੁਧਕਛਲਸਾਰਵਿਚਾਰਰਹੇ॥ਤਨਕਛਲਸਾਰਬੁਤਾਨਿ

ਗਾਹੇ॥ ਧਨ ਕੇ ਫਲ ਸਾਰੁ ਪਾੜਿ ਨੈ॥ ਫਲ ਸਾਰੀ ਗਾਸ ਭ
ਪ੍ਰੀਤੁ ਕਿਨੈ॥ ੭॥ ਨਿਃ ਜੋ ਮਾਨੁ ਨ ਪੈਸਾ ਸੁ ਬਿਨ ਬਿਨ ਤਬ
ਲੁਕੈ ਮਾਸਾ ਸੁ ਭੁਬਾਨੀ ਬਿਨ ਬਟ ਨ ਜੇ ਮੁਖ ਨ ਰੰਧ ਲਖਤ
ਸਾ॥ ੮॥ ਮੈਯਾ ਜੋ ਨਰੁ ਪੈਸਾ ਮਰ ਬਤਿ ਸੈ ਪ੍ਰਥਮ ਕਾਂ ਮਨ ਹੀ ਕੇ
ਉਯਾ ਜਗਾ ਮਾਹੀ॥ ਮੰਨੁ ਪਉਟ ਮਵੰਤੁ ਪੈਤਿ ਨ ਕੇ ਕਛੁ ਦਰ
ਮਹੇ ਜਗਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਮਾਨੁ ਪੁਮਾਨੁ ਮਹੇ ਪਰਵੇਸਤਿ
ਸੇ ਕਛੁ ਨਾਨਿਸਾਹੀ॥ ਜੋ ਮਧਰੇ ਸੁਧਵਾ ਕਕੁ ਨੇ ਸੁਭਾ ਸਾਕ
ਤਿਸ ਜਨ ਕੇ ਨਰੁ ਪਾਹੀ॥ ੯॥ ਨਿਃ॥ ਪ੍ਰਯਾ ਬਚਨ ਨ ਕੇ ਦਾਨੁ ਤੇ
ਪੋਤ ਪ੍ਰਮੋਦੁ ਤਿਉ ਨਾ॥ ਤਾਭੇ ਪ੍ਰਯਾ ਬਾਨੀ ਕੁਨੇ ਦਾ ਮੇਧਿ ਪੁਤੁ ਕੇ
ਨਾ॥ ੧੦॥ ਨਿਃ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮਰ ਪ੍ਰਯਾ ਰੇ ਜੋਈ॥ ਬੁਧ ਮਾਨੁ ਜਨੁ ॥

ਖੋਜੋਈ॥ ਪ੍ਰਯਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਾਕਸ ਭਿਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਹਿ ਸੋ ਸਬ
 ਮਤ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਲਾਗੇ ਮਧਰ ਝੂਠੈ ਵਾਕੇ॥ ਨਹਿ ਕਹਾਇ ਪ੍ਰਤ ਕੁ
 ਖੇਤਾ ਕੋ॥ ਏਸ ਨਾਤ ਨਧਰ ਮਸੀਤ ਨ ਕੋ॥ ਇਨ ਮਨੁਗਾ ਮੀਯੋ
 ਗਜਨਨ ਕੋ॥ ੧੨॥ ਨੇੜੇ॥ ਨੇਹੇ ਸਤੁ ਚੋਪਈ॥ ਇਕ ਤੋਟ ਕਾਇ
 ਕਉ ਭੈ ਸੈਯੇ ਜਾਨਾ॥ ਬਿਤਾਇ ਕਾਟ ਸਾ ਬਿਤ ਕੀ ਮੇਲ ਨਿਬਿ
 ਤਾਨਿ ਵਾਨ॥ ੧੩॥ ਨੇੜੇ॥ ਏਤੁ ਸੀ ਜਾਹ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਾਸ ਸਪ
 ਤ ਮੇਧਿ ਜਾਇ॥ ੧੪॥ ਤਾਮੇ ਵਾਕਾ ਨਿਰੂਪੇ ਕਵਹਾਰਿ ਰਜਾਲ
 ਸਤਾਇ॥ ਉਦਮ ਵਰਨੇ ਮਸੁ ਮੇਵਾ ਦਸ ਛੰਦ ਸਰੋਜਾ॥ ੧੫॥
 ਜਾਕੇ ਮਨ ਮਾਲਿ ਲੇਤ ਰਸ ਤਾਕੇ ਸਿਧ ਮਨੇ ਜਾ॥ ੧੬॥ ਉਦਮ ਕ
 ਰਿਸੀ ਮਿਲੇ ਕੀਰਤ ਕਾਗੇ ਰੇਤਾ॥ ਬੁਧ ਕਰਮ ਮਨ ਸਾਰ

ੴ ਦਿਨ੍ਹਾ ਕੁਯਾਸ ਉਦੇਤਾ ॥੪॥ ਉਦਮ ਕੰਡੂ ਕਲੈ ਮਧਜੂ ਮਾਧੂ
 ਤਾਮਹਾਰਾ ਭੋਗਨੀ ਨਦਨ ਵਸੇ ਵਡੇ ਧੈ ਪੁਲੇ ਜਿਉ ਬਾਰਾ ॥੫॥
 ੴ ਉਦਮ ਉਤਮ ਮਿਡ ਵਡ ਕੁਯੇ ਸੁਸਤੁ ਸਮਾਨਾ ਮਾਲਸਸ
 ਕੁਮਿਡ ਜਿਉ ਉਭੈ ਵਪੁ ਜੇ ਗਯਾਨਾ ॥੬॥ ਦਿਨ੍ਹਾ ਸੇਵ ਬਪਾਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਇਨ ਕਾਰਿ ਜਿਹਾ ਬਿਤਹੇ ਇਹਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸਰਪ ਕੇਨੂੰ ਗਾਨਿ
 ਉਕਰਨ ਜੇਗਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸੇਇ ॥੭॥ ਸੇਃ ॥ ਅਕੁਯਾਗਤ ਖੀਰਾ ਹਿ
 ਖੇਤੀ ਕਰਨਾ ਰੇਨ੍ਹ ਕੋ ॥ ਅਬਲਾ ਬੇਦਰ ਬਾਹਿ ਤਬਾਸਾਸ
 ਭਕਰ ਸਕੁਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ॥੮॥ ਜਾਗਤ ਪਤਹੇ ਇਨ੍ਹਾ ਸਟਰਿ ਰਿਉ
 ਖਨਾ ਸੇਸ ਸੀ ਕਰਾ ਕਲੈ ਸੇਨ ਕਰਨਾ ਸਤ ਬਾਜਾ ਪਕਰਪਾ
 ਪਹਤਾ ॥੯॥ ਦੋਃ ॥ ਦੈਵ ਨਿਰਤੁ ਵਨੀਧਾਰ ਕਰ ਉਦਮ ਕੁਯਾਗੇ

ਨਾਹਿ॥ ਬਿਨਉਦਮਕਹਕਉਨਕੋਮਿਲੇਤੇਲਤਿਲਮਾਹਿ
 ੧੦॥ ਪ੍ਰਥਮੇਕਰਮਦਿਪਾਕਕੋਸਿਮਰੇਚੇਤਪ੍ਰਮੇਨਾਜਰਤ
 ਧਾਮਕੇਸਾਂਤਹਿਤਮਾਦਿਕੁਪਸੁਤਖੇਨਾ॥ ੧੧॥ ਸ੍ਰੋਯਾਸ
 ਭਪੀਕਰਮਾਕੇਮਰੰਭਬਿਖੇਬੁਧਿਮਾਨਸਨਾਫਲਕੋਸਿਮ
 ਰੇ॥ ਅਮਤਪ੍ਰਾਰਭੁਧਾਂਰਕਰੇਗਮਨੀਜਿਨਕੇਫਲਕੂਰਸੁਦ
 ਰਹਰੇ॥ ਜਿਹਕਾਰਜਕੇਫਲਚਾਰਲਖੇਵਹਿਧਾਰਿਰਿਦੈ
 ਤਿਨਮੇਵਿਚਰੇ॥ ਸਭਕਾਰਜਕੇਮਾਦਿਬਿਚਾਰਕੁਲੇਪਰ
 ਥੇਤਮਲਖਣੁਏਉਚਰੇ॥ ੧੨॥ ਧਨੰਮਾਪਾਉਕੜਕਰੇਜਨ
 ਜਨਿਜਾਬ੍ਰਿਤਨਿਮਿਤਹਉਤਮਤੁਏਈ॥ ਸਾਹਿਤੁ॥ ਬਿਤਸੇਜੁ
 ਕਰੇਬ੍ਰਿਤਮਾਪਨਿਮਧਿਮਮਾਨਖਯਾਜਗਸੇਈ॥ ਪੁਨਿ

ੴ

ਮਾਪਨੀਜੀ ਵਰਾਜੇ ਕਰ ਪੈ ਜਨ ਨੀਧਨ ਕੈ ਮਾਧਿ ਮੇਲ ਖਵੇ
ਈ। ਭਵੇ ਮੇ ਮਾਧਿ ਮਾਧ ਮਤੇ ਨਰ ਪੈ ਧਨੀ ਖਤੁ ਸੇਤੁ ਨ ਪੈ
ਖਤੁ ਜੇ ਈ॥ ੧੩॥ ਨਰਾਜ ਛੰਟਾ। ਡਿਕਾਲ ਫੁਕ ਫੁਕ ਖਮੇ ਉ
ਪਾਇ ਰਖਾ ਮੀਤੁ ਮੇ॥ ਨਿਟਾਨ ਪੈ ਵਿਰੇਧ ਕੇ ਸੁਮਾਤੁ ਤਾਤੁ ਜੀ
ਤਮੇ ਕਿਤਾਨੁ ਧਾਮ ਕਾਮ ਕੇ॥ ਮਲਿ ਕਿਤੀ ਸਮ ਸੁਰੇ॥ ਸੁਰੁ०
ਸੁਰੁ॥ ਨਿਕੇਤੁ ਭੀਤੁ ਬਾਪਿ ਤੁਯਾ ਗਾਸੇ ਸੁਰੇ॥ ੧੪॥ ਜੋ ਜੋ ਬ
ਨ ਧਨ ਮਵ ਵੇ ਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਨਾ ਰੇ ਪਰਮ ਰਿਪਾ। ਦੇਤੁ ਮਨ
ਬਾਇ ਕੇ ਕਜ ਪਾਚਾਰ ਤਹਿ ਕਜਾ ਕਬਾ॥ ੧੫॥ ਵਿ०॥ ਖਟ
ਦੇ ਪੈ ਫੈਸੇ ਰਠੇ ਉਠੈ ਸੁਯੇ ਜਾਨ॥ ਇਕ ਨਗ ਨਿਵਾਸ ਸੰ
ਭੇ ਛੰਟਾਨੀ ਨਿਵਾਨ॥ ੧੬॥ ਵਿ०॥ ਇਤੁ ਸ੍ਰੀ ਸਾਗ ਕਥਾ ਵਲੀ

ਤਿਹਾਮਸੁਮਮਧਿਜਾਇ। ਤਾਮਹਿਉਦਮਵਰਨਓਕਵਦ੨੬
 ਹਰਿਨ੍ਦ੍ਰਾਲਬਨਾਇ। ੮। ਵੇ॥ ਨਉਮੇਕੁਚੇਉਦਾਰਤਾਜ॥
 ਤੇ ਰਿਨ੍ਦ੍ਰਉਦਾਰਾ। ਧਨਨਿਨ੍ਦ੍ਰਬਿਨ੍ਦ੍ਰਨਾਨਕਸਤਸਲਕ
 ਉਦਾਰਾ। ੧ ਤੇਟਕਛੰਦਾ। ਸਰਤਾਨਮਨੇਮਪਨਜਲਕੇ
 ਨਕਵਟਾਪਿਭੁਖੇਬਿਖਸ੍ਵਫਲਕੇ। ਸਸਿਕੇਨਹਿਮਕੁਕ
 ਬੀਭੁਖਰੈ। ਧਨਤ੍ਰਯੋਪਰਚੇਤਬਰੁਰਖਰੈ। ੨। ਵੇ॥ ਧਨ
 ਕੇਭਾਗੀਚਾਰਚੇਧਰਮਨੇਰਨਿਪਮਾਗਾ। ਕੋਪੇਤਾਪੇਕਿਤ
 ਕੈਕਰੈਜੇਸਟਤਜਾਗਾ। ੩। ਮੈਂਯਾਛੰਦਾ। ਸਕੁਜਨਕਰ
 ਤਪਦਾਰਬਸੰਗਧਪਨਤਿਹਰਖਜਾਕਰਤਉਪਾਇ। ਉ
 ਤਮਰਖਜਾਤਜਾਗਾਪਦਾਰਬਾਮਬਇਨਪਰਦਿਸ੍ਵਾਤਬ

ਤਾਇ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਸਰ ਕੇ ਸੁ ਕੇ ਸੰਗੇ ਵਾਕਿ ਮਪੈ ਵਾਸੁ ਨ ਬਿ
ਲਾਇ॥ ਨਕਿ ਮੁਖੇ ਨ ਜਲ ਪਰ ਵਾਹ ਕੁ ਸੁ ਭੁਗਾ ਸੁ ਨ ਭੁਇ
ਰ ਬਸੁ ਭੁਗਾਇ॥ ੩॥ ਦੇ ਪਨ ਸੰਗੇ ਹਭੇ ਵਾਨ ਧਨ ਸੰਗੇ ਗੁਮ ਮਧਿ
ਕਪ ਛਾਨ॥ ਬਿਨਾ ਵਾਨ ਜੇ ਵਰ ਬਪੈ ਸੇ ਬਨ ਸੁ ਮਨ ਸਮਾ
ਨ॥ ੪॥ ਜਨ ਜਿ ਤੁਇ ਦੁਖ ਜਪਿ ਤੁਪੀ ਮਿਦ ਵਿਦੁ ਨ ਉਦ
ਗਾਨੀ ਨ ਮਾਨ ਨ ਚਿਨ ਵਗੁਣੀ ਹਾਰਿ ਬਪੁਤਾ ਸਜੁ ਹਾਰ॥ ੫॥
ਸ੍ਰੇਯਾ॥ ਸਿਧਾ ਮਗਾਧਾ ਮਹੇਲ ਵੇਟੇ ਵਰਤੁ ਦਪਿ ਕਯਾ ਕਪੁਪ
ਯਾ ਸਨਟਾਰੇ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜੇ ਵਾਰਿ ਸੁਚਾਰਿ ਭਿਖਾਨ ਰਨ
ਰਾਮ੍ਹਗਾਦਿ ਕੀ ਹਾਰੇ॥ ਨੈਕ ਧਾਨਾ ਫਿਤ ਬਾਪਿ ਬਡੇ ਮਰ ਬੀ
ਦੁਜ ਰਬੇ ਜਿਹ ਜਾਨ ਨ ਦੁਗਾ ਜਾਧਨ ਰਾਸ ਨਿਰਾਸ ਕਭਿ ਧ

ਕੇਸੇਧਨਕਾਨੁਦਤੀਛਤਧਾਰੇ॥੬॥ਹੈਸਰਸੇਸਿਧਤੇਜੋੜੇ
ਸੇਰਤਨੋਦਕਖਾਨਨਭੀਸਭੁਭਾਵੈ॥ਪੁਯਾਸਸੁਮੀਪਥਕ
ਜਨਕੇਸੁਮਨਾਸਨਮੇਸਮਰਥਦਸਾਵੈ॥ਸੇਸਰਜੋਧਨ
ਨੋਕਧਨੀਜਿਹਦਾਰਹਤੇਸਭੁਕੇਦਰਸਾਵੈ॥ਸਿਧਧਨੀਕ
ਪੁਟੇਨਕਨੀਕਿਧੇਪੀਕਬਨੀਪਰਪੀਸਕੇਲਾਵੈ॥੭॥ਨੇੜੇ॥
ਏਕਤੇਟਕੜੇਨੇਹਰੇਏਕੜੇਵੇਯਾਛੰਦਾ॥ਉਭੁਜਸਵੈਯੇਪੀ
ਰਜਨਸਤਸਲਕਾਚਿਤਚੰਦਾ॥੮॥ਨੇੜੇ॥ਏਤਸੀਸਾਰਕਤ
ਵਲੀਤਿਸਨਵਮੇਧਿਮਾਸ਼ਿ॥ਉਭੁਮਕਪੀਉਦਾਰਤਾਕਵ
ਹਾਰਿਨਾਗਲਸੁਕੁਾਸ਼ਿ॥੯॥ਨੇੜੇ॥ਨਦਸਮੇਦਾਨਦਸਛੰਦਕ
ਰੋਧੇਧਾਰਿਕਵਖਜਾਨਾ॥ਹਾਨਕਰੈਮਾਰਿਜਾਨਿਕੈਮਾਨਿਕ

ਰੇਨੁਖਖਾਨੁ ॥ ਮਧਕੁਰਛੰਦਾ ਪਾਹਿਰੇਕੁਚੈਲਾ ਧਿਤ
ਵੰਤਮੇਲਾਤਪਤਾਨਪ੍ਰੀਤਾ ਮਧਰੇਨਗੀਤਾ ॥ ਗਵਿਸੰਤ
ਤੇਰਕਿਹਨੀਵਘੋਗਾਜਬਲਛਕੰਤਾ ਤਿਹਸੀਤਜੰਤਾ
ਤਿਲਕਾਛੰਦਾ ਪਰਮੰਨਹਰੇ ਪਰਪੰਨਹਰੇ ਪਰਸੇਜ
ਰਮੇ ਗੁਰਨਾਰਗਮੇ ॥ ੩ ॥ ਪਰਧਾਮਬਸੇ ਪੁਨਿਦਾਨਨਸੇ
ਯਨਵਿੰਦਮਹੇ ॥ ਤੁਹਸੀਨਰਹੇ ॥ ੪ ॥ ਤੇਟਕਛੰਦਾ ਪੁ
ਧਿਮਾਸਮਨਾਤਨਖੇਵਮਹੇ ॥ ਨਹਚਿਤਸਮਾਤਨਿ
ਸੇਖਵਹੇ ॥ ਜਨਕੁਖਨਨਾਵਿਨਦਯਾਕੇਸਮਾ ॥ ਨਹਿਰਖ
ਕਕਾਯਸਮਾਨਖਿਮਾ ॥ ਪਾਪੁਧਮਾਕਰਮਾਤੁਰਜੇਨਰਹੇ
॥ ਬਾਧਿਕਾਤੁਭਿਕੇ ਤਿਨਕੀਨਰਹੇ ॥ ਮਾਤਿਮਾਤੁਰਚਿਤਹਿ

13
ਤੇਜਨਗਾ ਸੁਖਨੀ ਨਿਉ ਕੈ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਜਗਾ ਮਨ ਜਾਤਰ ॥ ੧ ॥
ਜੇਜਨਾ ਮਾਹਿ ਸਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਹਿਝਾ ਸਨ ਲਾਜ ਕਹੀ ॥ ਨ
ਰਬਾਂਤਰ ਜੇਜਨਾ ਮਾਹਿ ਪਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰਨਾਨ ਹਿਬੰਧ
ਜਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ॥ ਕੋਧ ਮਨ ਰਖਾ ਨਿਜ ਮੂਲ ਕੋਧ ਜਨ ਮਾਮਰ
ਮਰਨੈ ॥ ਕੋਧ ਪਰਮਾਨਿ ਰਮੂਲ ਤੇ ॥ ਤੇ ਕੋਧ ਤਜਾ ਗਸੁਭ
੮ ॥ ਨੇ ॥ ॥ ਕਾਲ ਕੂਟਾ ਮਰ ਕੋਧ ਮੇ ਬਰੁ ਮੰਤਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋ
ਧ ਨਿਜਾ ਮੈ ਕੋਟ ਹਤ ਵਿਖਨਾ ਹਿਸਾ ਸੇਵਾ ਹਿ ॥ ੯ ॥ ਮਾਨ
ਨਿਮਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇ ਸੀਘ ਕੋਧ ਤੇ ਨਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤਹਤ
ਕਪਟ ਕਰ ਸੁਭਗੁ ਏਲਭ ਪ੍ਰਨਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰ ਬਖੀਲੀ
ਬਲੀ ਸੋਧਾਧ ਕਰ ਮਮੇ ਪਜਾਰਾ ॥ ਡਿਯਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਤਸਾ ਜਨ

ਕਲੈ ਮਿਤ ਦੁਰਾਇ ਹਰਾਗ ॥ ੧੧ ॥ ਕੋਇ ਕਮਿ ਝਨ ਕਹੀ ਕੋ
 ਇਕ ਰਿਖ ਕਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਵਨ ਕੇ ਗੁਣ ਦੇਖ ਜੇ ਸਤੁ ਮਿਝੇ
 ਮਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਫੇਃ ॥ ਦੁਇ ਤਿਲ ਕੇ ਮਧ ਭਾਰ ਦੁਇ ਝੁੰਡੇ ਟਕ
 ਪਹਿਰਾਨਾ ਚਾਰ ਦੇਹ ਰੇ ਸੇਰ ਠੇ ਇਕ ਦਾਨੁ ਸਛੰਦ ਬਖਾ
 ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਫੇਃ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਾ ਸੰਮਾ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ
 ਕੋਧ ਦੁਕਤਾ ਮੇਰਿ ਕਹੇ ਮੇਖ ਨਿਮਿਤ ਦਿਹਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਫੇਃ ॥
 ਏਕਾਨੁ ਸਾਮਧਿਯਾ ਇਮੈ ਸੀਤਨ ਕੀ ਪਰਸੀਸਾ ਦੁਰਜਨ ਕੀ
 ਨਿਦਿਯਾ ਕਰੈ ਕਹਿ ਸਲੋਕ ਖਟ ਬਿਸਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ਪਰਕਾ
 ਦਾ ਸੇਵੇਖ ਮਖੋ ^{੨੦} ਦੁਨ ਕਟਵਾ ਕੁਜ ਕਥੇ ਨ ਪਰੀਤ ਸਹੇ ॥ ਮਮ
 ਪਨੇਗੁਣ ਮੰਗਣ ਤੁਯੇ ਪਰ ਕੇਚਹੁ ਮੇਟੇ ਕਹੇ ਦੇ ਕਬੀ ਨ ਕਹੇ

ਚਿਨ੍ਹ ਕੋਚਿਤ ਚੇਤਤਾ ਚਿਤ ਕੁਝੋਦਿਖਿਓਤੇ ਪਰਿਤ ਭਰੀ ੧੬
ਤਰਹੈ॥ ਸੁਵਣਾ ਵਿਜਨੈ ਸਬ ਬੰਧ ਪਨੈ ਸਮਧਾ ਮਬਨੈ ਪ
ਰਬਾਂਤ ਚਹੈ॥ ੧॥ ਵਰਤ ਮਾਨਭਾਵੀ ਬਿਪਤ ਸੀਤ ਸੇਵ
ਤੇ ਨਾਸਾ॥ ਜਿਉਰੀ ਗੋਵ ਕਾ ਮਚਨ ਤੇਰ ਗਤ ਪਯਾਸ ਬਿ
ਨਾਸਾ॥ ੨॥ ਸੈਯਾ॥ ਸੀਤ ਕਰੇ ਨਹਿ ਵੈਰ ਕਹੂ ਸਕੁ ਕੇਹਿ ਤਮੇ
ਵਰਤੈ ਮਤ ਹੀ॥ ਤਾਤ ਨ ਕੋਯੋ ਦਪਦਾ ਹਿਤ ਕੇਵਹਿ ਤ
ਦਪਦੇ ਤਸੁ ਧਾਮਿ ਮਤ ਹੀ॥ ਜੈ ਸੇਕੁ ਠਾਰ ਕਟੈ ਤਰਚੰਦ ਨਰੀ
ਧਾਤਿ॥ ਸੇਖਦੇ ਤਵਹੀ॥ ਹੇਤੁ ਇਹੀ ਸਰਬਾਤਮ ਹੇਤੁ
ਤਾਪਦ ਕੰਜਨ ਮੋਨਿ ਤਹੀ॥ ੩॥ ਵਿਭੰ॥ ਨਰਨਾ ਕੁਰਣ ਸਕੁ ਪ
ਤਨ ਰੂਪਾ ਮਕੁਰਣ ਗੁਣਾਹੀ॥ ਗੁਣ ਕੇ ਕੁਖਣ ਗਿਯਾਨ ਨਿਜ

ਗਯਾਨੁ ਮਭਰਣੁ ਖਿਮਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਵਰਪਣੁ ਮਾਭਰਣੁ ਮਾਭਿਜਿ
ਉਨਿਰਮੁ ਲਹੋ ਵਡੇ ਸੇਇ ॥ ੫ ॥ ਬਾਗਯਾਨੁ ਕੁਯਾਸ ਕਾਰਿ ਬਿਮ
ਲਮਨੀ ਖਾਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ਤਰਪਣੁ ਮਭਿਭਜ
ਲਸਪਰਸਨੁ ਹਿਤਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਗਯਾਨੀ ਸਬਦਾ ਵਿਕਾਸਿ ਖੇਤੋਗ
ਤਪਰਨੁ ਲਿਖਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਪਰਸਛੇਦਨੁ ਵਰਨੁ ਮੇਕੰਚਨੁ
ਵਖੋਨੁ ਮੇਸਾਗੀ ਜਨਸਾਹਿਤੋ ਲਛੁ ਤੇਹਾ ਟਕਵਣੁ ਖੇਜੈਸ
॥ ੯ ॥ ਤਨੁ ਵਾਚਿਨੁ ਛੇਦਨੁ ਬਿਪਤਨੁ ਹਿਮਸਵਖੇ ਸੀਤਾ ॥ ੧੦ ॥
ਖੇਸੀਗਤੋ ਜਿਉ ਵਖੋਇ ਖੇਯਾ ਮਸੀਤ ਕਰੀਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕੁਮਰ
ਕੇਤਕੀ ਛਲਪਰਖੰਡੁ ਮਾਨੁ ਕੁਸਿਭਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਉਗਾਣੁ ਕਾਰਿ
ਜਿਹਿ ਨਿਤੁ ਛਪੈ ਤਿਹਨੁ ਵਖਕਾਰਿ ਖੇਭਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਖਿ
ਦੁ

ਮਾ ਤੇ ਸੇ ਨਹੀ ਸੈ ਸੇ ਜਲ ਮਾ ਹਿ ਰੇ ਖਾ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿ ਮਾ ਮਤਿ ੨
ਮਲ ਪਕੀ ਸਿਲ ਰੇ ਖਾ ਜਿ ਉਦੇ ਖਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨੀਟ ਨ ਸੀ ਤਲ
ਲੇ ਕੇ ਮੇ ਨੀਟ ਨ ਤੇ ਸਸ ਸੀ ਤਾ ਨੀਟ ਨ ਨੀਟ ਚਿ ਜੁ ਗਲ ਤੇ
ਸੀ ਤਲ ਸੰਤ ਸੰਗ ਨੀ ਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਏ ਕ ਪੜ ਗੁਣ ਵਾਨ ਸੁ ਕੁ ਸ
ਉ ਸੁ ਤ ਮੋ ਗੁਣ ਮ ਕਾ ਮਾ ਏ ਕ ਹੀ ਸਸ ਤ ਮ ਕੋ ਹ ਰੇ ਤਾਰੇ ਕੋ
ਟਿ ਰਿ ਹ ਕਾ ਮਾ ॥ ੨੨ ॥ ਮੀ ਮੁਤ ਰਸ ਵਿਦ ਵਾਨ ਕੋ ਜਾਨ ਤ ਏ
ਕ ਵਿਦ ਵਾਨ ਰੀ ਭੁ ਕੋ ਗਨ ਤੇ ਜੁ ਸ ਖ ਜਾਨੈ ਸੋ ਕੁ ਨ ਮਾਨ
੨੩ ॥ ਸ ਕੁ ਸਾ ਸ ਤੁਨ ਮੇ ਚ ਤ ਰ ਕੀ ਚ ਤ ਰ ਬੇਦ ਬਿਤ ਵਾ ਕ
ਮਾ ਤੁ ਮ ਗ ਜਾਨ ਨ ਜਾਨਿ ਉ ਜਿ ਉਦ ਰ ਬੀ ਰਸ ਪਾ ਕਾ ॥ ੨੪ ॥
ਗਿ ਰੀ ਰੀ ਰੀ ਮਾ ਏ ਕ ਨ ਹੀ ਮੇ ਤੀ ਗਾ ਜ ਗਾ ਜ ਨਾ ਹਿ ਚੀਟ ਨ

ਤਰਬਨਬਨਨਹੀਸੀਤਨਪੁਰਪੁਰਮਾਹਿ॥੨੫॥ਨਿਰਮਲ
ਮਾਤਿਮਾਨੀਪੁਰਖਦੈਫਲਕੀਇਛਾਧਾਰਾਸਰਬਸੰਗਨਿ
ਰਾਬ੍ਰਿਤਤਾਵਾਦਿਉਤਾਵਿਸਤਾਰਾ॥੨੬॥ਉਪਕਾਰੀਪਿਯਾਰ
ਗੀਰਾਕਰੈਮਕ੍ਰਿਤਮੰਪ੍ਰੀਤਾਸੀਤਨਇਹੀਸ੍ਰੁਤਾਵੈਸਸਸੰ
ਤਲਕਿਨਕੀਤਾ॥੨੭॥ਸਾਤਰੁਕੋਇਕਕਪੂਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰੰ
ਮਾਸਿਛਾਬਨਬਨਮੇਬਨਚਰਣਕੇਵਾਸਯੋਗਬਹੁਬਿਛ
੨੮॥ਜੇਜਨਕੇਬੰਧਨਹਰੇਸੇਸਾਧੁਕਪੂਏਕਾਕਰਮਕ੍ਰਿਮੰ
ਜੇਜਨਵਿਖੇਜਨਸਮਰਥਾਮਨੇਕਾ॥੨੯॥ਦਿਨਪ੍ਰਸੰਨਖੀਰੰ
ਦਿਕਾਰੰਮੇਰੰਮੇਦਘਨਬੈਨਾਸੀਤਪ੍ਰਸੰਨਪਰਹਿਤਾਵਿਖੇਸਤ
ਪਰਬਿਪਤਾਰੰਨਾ੩੦॥ਅਰਥੀਪ੍ਰਸੰਨੀਜਗਤਮੇਜਲਕੁਮਾ

ਗਾਰਮਗਾਰਾਨਾ ਤਾਉ ਤਰਵੰਤ ਵੈਰੁ ਲਲਕੁਨ ਰਸੀ ਸਾਰੁ
੨੧ ਸ੍ਰਗੁਣੇ ਪਪਰਨਾ ਨਾਮ ਰਬੀ ਬ੍ਰਜਾਰ ਬਾਉ ਜੀਤਾਉ
ਨਚਾਰੋ ਕੇ ਕਪਨ ਮੇਸੀਤ ਨਜੀ ਕੁਲ ਜੀਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰਯਾ ਕਰ
ਕੇ ਪਰਹਾਰ ਕੁਣੇ ਜਿਮ ਕੰਦ ਕਕੁਮਾਰਿ ਰੇ ਪਾਨਿ ਉਰਧੋ ਪਾਉ
ਬਿਤਾਮੋ ਬ੍ਰਿਤ ਉਤਮ ਸੀਤ ਨ ਕੀ ਪਰਹੋ ਵਹਿਨਾ ਸਜ ਬੇਦ
ਹਿਨੇਈ ॥ ਮਪਨਾ ਮਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਹਿ ਜ ਬੇਨ ਹਿਤ ਨ ਪ
ਬਿਜਾ ਕਲਹੇ ਵਤ ਸੇਈ ॥ ਸਮ ਮੇਰ ਰਹੇ ਬਿਤ ਸੀਤ ਸਨਾ
ਵਿਪਨਾ ਸਬ ਗੰਠ ਸਮਾਨ ਜੁਹੇਈ ॥ ੨੩ ॥ ਫੇਰੰ ॥ ਮਧਮ ਨ
ਪਤੰਦਰ ਬਕੇ ਮਧਮ ਪੰਨਾ ਮਰਮਾਨਾ ਉਤਮ ਨਾਹੇ ਮਾਨ ਕੇ
ਤਾ ਕੇ ਪੰਨਾ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪੈਗੁਣ ਮੈਗੁਣ ਸਭੁ ਵਿਖੇਇਨ

ਬਿਨ ਜੀਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੁਰ ਸੁਰੀਧ ਸੰਦਰ ਕਮਲ ਪਰ ਕੰਟ ਕਭੀ
ਰੋਇ ॥ ਨ ਪਾਸੈ ॥ ਕੁਮੰਡਲ ਸਿੰਗਾਰ ਸੰਤ ਮਰਾਲ ਨਿਵਾਸ
ਜੀਹ ॥ ਹਾਨ ਤਿਨੈ ਪੁਰਤਾਲ ਸਾਧੁ ਹੀ ਸਾਹਿਯੋ ਗਜਾਹੀ ॥
੨੬ ॥ ਨੇੜੇ ਬਾਣੀ ਨੇ ਹੋ ਸੇਰ ਠੇ ਕੁਤੀ ਨ ਸੇਯੇ ਨੀਨਾ ਸਭੀ ਛੰਦ
ਖਟ ਬੀਸ ਪੈ ਹਰ ਪੈ ਨੀਨਾ ਮਧੀਨਾ ਨੇੜੇ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਾਰ
ਕਭਾ ਵਲੀਤਾ ਸਯਾਗਾ ਮਧਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੁਰਜਨ
ਸਗਲ ਕੇਵਰ ਨ ਨਕੀਏ ਸੁਭਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਨੇੜੇ ॥ ਮਬਦਾ
ਦਸ ਮਧਯਮੇ ਸਪਤ ਵਿਯਸ ਨਿਵਿਸਤਾਗਾ ਕਰਮ ਕਰ
ਮਕਰ ਤਿਹ ਨਿਵਰੀ ਪੰਦ੍ਰ ਸਛੰਦ ਉਚਾਗਾ ॥ ੨੮ ॥ ਨੇੜੇ ॥ ਜੁਪ
ਮਾਸ ਮਦਵੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਚੇ ਗੀਨਾਗਾ ਸਪਤ ਲੋਕ ਮੇਸਪਤ

ਪੈਸਪਤਨਾਛੁਪੇਉਨਾਰਾ॥੨॥ਲਖਮੀਤਹਾਰਚੇਨਹੀਜੰ
ਜੁਪਕੇਵਾਸਾਪਾਦਪਤਹਾਨਉਪਨਹੈਜਹਾਮਗਨਿਪੁ
ਗਾਜਾ॥੩॥ਪਾਪਾਬਿਧਤੇਬਿਧਧਨਧਨਬਿਧਤੇਬਿਧਪਾਪਾ॥
ਖਰੇਜੁਪਮੇਧਰਮਾਬਿਨਉਕੁੰਲੇਕਸੀਤਾਪਾ॥੪॥ਇਤਜੁਪਾਸੁ
ਰਾਪਾਨਤੇਹਾਨਮਤਕਰਹੈਕਾਮਬਿਹੋਸਾਨਾਰੀਮਾਹਿਤਾਰੀ
ਉਭੈਭੋਗੇਗਨੇਨਦੇਸਾ॥੫॥ਤੇਟਕਛੰਦਾਮਟਪਾਨਸਮਾਨ
ਪਾਪਪਰੇਨਹਿਭੂਤਭਵਿਖਤਮੇਉਚਾਰੇ॥ਮਧਤਯਾਗਸ
ਮਾਨਨਪਾਨਿਕਹੀ॥ਨਿਹਿਭੂਤਵਿਖੇਨਭਵਿਖਤਹੂ॥੬॥ਇਤ
ਮਿਦਿਵੇ॥ਸਤਕਰਤਾਉਪਦੇਸਾਉਪਕਰਤਾਮਨਮੀਤ
ਪਾਤਕਸ੍ਵਾਦਿਖਸ੍ਵਾਮਪਸਮਭਾਗੀਜੰਤਾ॥੭॥ਰਕਤਾਬਿ

ਨਰਸੀਕੁ ਦੇ ਜੇ ਨਰਭੰਜ ਤਮਾਸਾ ਨਰਕ ਪਰੇ ਨਿਕਸੈ ਨੀਯਾ
ਵਤ ਏਨ ਦਿਭਾਸਾ ॥੮॥ ਸਰਬ ਸਕ ਬਹਮਾ ਮਹੈ ਵਿਸ਼ਾਖਿ ਸ
ਤਪੁਕਾਸਾ ॥੯॥ ਸੁਰਾਸਤ ਸਿਧਾ ਤਪੈ ਤਾ ਤੇ ਮਤਿ ਕੁਖ ਮਾਸਾ ॥੧੦॥
ਤਮਾਸਾ ॥੧੧॥ ਜਪ ਤਪ ਬ੍ਰਤ ਬ੍ਰਿਤ ਮਵਧ ਜਸਾ ਵਿਨ੍ਯਾਸੁ ਕ
ਲਉਦਾਰਾ ॥੧੨॥ ਸੀਧਿ ਪ੍ਰਵਟੇ ਗਨਕਾ ਸਕਲ ਜੈਸੇ ਲਤਾ ਕੁਠਾਰਾ ॥
੧੩॥ ਸੁਰਾਮਾਸ ਗਨਕਾ ਡਿਤੀ ਮਨਕਾ ਮਨਕਾ ਜਾਸਾ ॥੧੪॥ ਤਿ
ਨਸੀ ਗੇਵੁਖੇ ਤਪੈ ਤਿਨਸੀ ਗੇਵੁਖ ਨਾਸਾ ॥੧੫॥ ਏਤ ਦੇਸੁ
੧੬॥ ਕੁਲਖ ਜਕਲ ਕਲੇਸ ਉਰਧਨ ਪਤਧਰ ਮਪਹਾਰਾ ॥੧੭॥
ਤਉਤਾ ਮਪਜ ਸੁਲੁਭੁਤ ਜਭਜੇ ਰੋਗਾਤ ਪਰਨਾਰਾ ॥੧੮॥ ਨਿ
ਜਜਵਤੀ ਕੋਰੇ ਤਹੀ ਸਠਲ ਪਟਿ ਪਰਨਾਰਾ ॥੧੯॥ ਰੇਤਾਲ

ਸਭੁ ਠੇਰ ਪਰ ਕਾ ਕਾ ਮਨੈ ਪਟਵਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਸੂਤੀ ਮ੍ਰਗਾ ਭੁਖ
 ਸੀਤ ਨਾ ਵਿਹਤ ਬ੍ਰਿਤ ਭਿਟ ਸੀ ਬਰ ਸੀ ਤੇ ਖਲੁ ਭੁਖ ਕੁਈ ਵਰਨੁ ਸੁ
 ਜਨ ਕਰਹਿ ਮਕਾਰ ਹੁਣੇ ਖਾ ॥ ੧੪ ॥ ਛੁਪਾ ਨ੍ਰਪ ਸੀ ਗਤੇ ਧਰਮ ਤਾਤ
 ਮਾਤਿ ਬਿਪਤ ਸਹੀ ਬਨਾ ਮਾਸ ਸੀ ਗਾਇ ਕੁਝੁ ਪੁਰੁ ਜੇ ਬਕਟੁ ਜੇ
 ਸਾਪ ਮੁਨਿ ॥ ਯਾ ਨ ਵਨੈ ਨ ਨਾਸ ਕੁਝੁ ਜੇ ਮਨ ਪਾਨ ਕਰੁ ਜੇ ਜਬ
 ਕੀ ਨਿਕ ਬੇਸ ਉਭੁ ਤ ਕਾ ਮਕਰ ਨਾਸ ਕੁਝੁ ਸਭੁ ਮ੍ਰਗ ਜਾ ਕਰ
 ਪ੍ਰੀ ਛਤ ਪਤੁ ਜੇ ਰੀ ਕਰ ਸਿਵ ਭੁਖੁ ਪਤਾ ॥ ਪੁਨਿ ਪਰ ਨਾਗੀ ਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਿ ਸੀ ਸਟੁ ਏਨ ਸਲੀ ਕਪਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨੇੜੇ ॥ ਇਕ ਇਕ ਕੀ
 ਸੀ ਗਤੁ ਭੁਏ ਨ ਰੇ ਭਮਨਾਸਾ ॥ ਜਿਹਾ ਮੇਸਾ ਤੇ ਦਿਜ ਸਨ ਪੈ ਕਾ ਬੰ
 ਕੇ ਕਪੇ ਤਾਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨੇੜੇ ॥ ਭਿਉਣ ਸਟੁ ਪੇ ਇੰ ਛੁਪਾ ਤੇ ਟਕ ਏਰ

ਬਤਾਇ॥ ਪੰਨ੍ਹਾ ਕਹੇ ਸਲੋਕ ਸਕੁਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਸਹਾਇ॥ ਨੇ॥ ॥ ਇ
ਤਸੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਿਹਾ ਨ੍ਹਾ ਨ ਸਮਧ ਜਾਇ॥ ਸਪਤ ਵਜ
ਨ ਨ ਵਰਨ ਨ ਕਰੈ ਕਵਹ ਰਿਨ੍ਹ ਜਲ ਸੁਭਾਇ॥ ੨੨॥ ਨੇ॥ ॥ ਅ
ਬਡਿਉ ਨ੍ਹਾ ਸਮਧ ਜਾਮੇ ਇਨ੍ਹਾ ਵਿਖਿ ਮਨ ਨਿੰਦਾ ਨ੍ਹਾ ਰਨ ਨ ਕ
ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਕਹਿ ਕੈ ਤੇਈ ਛੁੰਦਾ॥ ੨॥ ਕਾਮ ਬਰੋ ਬਰ ਬਜਾਯ ਨਹਿ
ਸਤ੍ਹ ਨ ਮੇਹ ਸਮਾਨਾ॥ ਮਾਨਾ ਮਗਨਿ ਨਹਿ ਕਰੈ ਧਸਮ ਸੁਖ ਨ
ਸਮਾਨ ਰਾਜਾਨਾ॥ ੨॥ ਕਰੀ ਕਾਮਾ ਮਾਮਿਖ ਮਤਾ ਮੂਗ ਸੁਰ ਰੂਪ ਪ
ਤੰਗਾ॥ ਮਾਲਿ ਸੁਗੁਧਾਇ ਨ੍ਹਾ ਮਾਨਿਹ ਤਾਇ ਕਾਇ ਕਾਇ ਨ੍ਹਾ ਯਸੀ
ਗਾ॥ ਸੁਰ ਸਪਰਸਰ ਸਰੂਪ ਗੰਧ ਪੰਨ੍ਹੋ ਕਾਰਣ ਨਾਸਾ॥ ਜੇਨ ਨ ਪੰ
ਰੇਵ ਸਕੁਣੈ ਕਥਾ ਕੋ ਕਹੈ ਤਾਸਾ॥ ੩॥ ਨ੍ਹਾ ਰਨ ਨ ਸਿਗਨ ਕੀ ਜੀਯੇ

ਬਚਨ ਨਾਨਾ ਰਿਬਖਾਨਾ ਕਰਕਲਾਲ ਨੀਨੁ ਗਾਧਕ੍ਰੀਪਰਤਿਹ
 ਸਕੁਮਨਜਾਨਾ ॥੪॥ ਸਿੰਹ ॥ ਤੁਲਨੁ ਸੁਮਰਦੀਗਾਪਿੰਡੁਤੰਡੁਮੇਬੈ
 ਜੈਪਰੇ ॥ ਤਬਲਗਬੇਲਤਰੰਗਨਤਰਨਿਕਕਕਰਸਕਰੇ ॥੫॥
 ਦੇ ॥ ਜਨਪਦਕਤਾਸਰਬਾਵਿਤਾਮਰਸੇਤਾਪਲਹੇਇਆਬਚ
 ਨਫਲਨਹਿਤਾਸਮਨਜਉਮਨੇਕਜਗਾਥੇਇ ॥੬॥ ਜੈਸੇਸਿੰਦ੍ਰ
 ਸਿੰਦਰੀਥੇਤ੍ਰਸਕਰੇਸਿਗਾਰਾ ॥ ਤਨਪਨਿਹਫਲਸਕੁਮਪੀ
 ਜਿਉਦਿਗਾਬਿਨਕੁਰਤਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕਕਰਕੁਖਕੁਰਟਕ
 ਤਤਪਰਨਾਗਾਮਨੇਕਾ ॥ ਸਮਰਬਧਰਣੀਧਰਣਮੇਸੇਖਨਾਗ
 ਪੀਏਕਾ ॥੭॥ ਉਨਕੁਰਟਤਤਪਰਕੁਟੇਕੇਖੀਸੀਤਾਮਨਿਤਾ ॥
 ਜਗਤਜਲਪਕੇਤਰਟਕੇਵਿਰਲਾਕੋਇਕਸੀਤਾ ॥੮॥ ਨਿੰਦਕ

ਸਿਤਪਾਨਪਿਸਨਜਨਪਾਨਿਜਿਹੋਪਦਿਸਾਲਾ॥ਏਨਾਰੋਕਰਮੰ०
 ਕੇਸੁਪਾਨਪਿਸਨਜਨਤਚੰਡਾਲਾ॥੨੦॥ਸਰਪਕੁਰਖਲਕੁਰਦੈ
 ਸਰਪਨਤੇਖਲਕੁਰਾਮੰਡੋਖਪਕਰਸਰਪਵਸਖਲਕੋਮੰਡੋ
 ਨਮੁਰਾ॥੨੧॥ਸੀਗਾਨੋਖਕਰਸੀਤਨਕਬੀਨਾਦਿਕੁਪਾਰਾ॥
 ਚੰਦਨਨਾਗਨਕਰਨਧਯੇਤਨਪਧਰਨਮਾਰਾ॥੨੨॥ਚੰਦਨ
 ਨਪੁੰਭਿਪਕਾਰਜੋਕੋਪਚੇਤਨਹਿਸਾਂਤਾ॥ਜਿਉਸਰਪਨਪੇ
 ਪਾਨਭੀਕੇਵਲਾਦਿਖਵਰਧਾਂਤਾ॥੨੩॥ਦੈਕਰਦੈਪਗਾਮੰ०
 ਹਿਤਵਾਨੋਸਜਤਪੁਰਖਮਕਾਰਾਸੀਤਵਾਤਕੇਪਾਤਾਹਿ
 ਤਾਕਿਉਨਹਿਕੋਰਮਗਾਰਾ॥੨੪॥ਸੁਨੀਮੁਖਾਦਿਭਚਾਰਣੀਰੰ
 ਤੇਪੰਤੁਤਰਾਰਾਨਹਿਬਲਨਿਜਗਾਹਿਰਚਨਮੇਸਮਰਥਹਤ

ਤਵਨ੍ਦ੍ਰਾਗ ॥ ੨੫ ॥ ਜੈਸੇ ਕੈਸੇ ਪੁਰਖ ਕੋਟੇ ਉਪਟੇ ਸਨ ਸੀਤਾ ਮੁਰ
ਖ ਕਪਾਇ ਨਗਾਰਿ ਕਰੀ ਨ ਟਕਾ ਜਿਉਗਾਰਿ ਵੰਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਉਨ੍ਹੇ
ਬਿਤ ਉਨ੍ਹੇ ਨਹੀ ਉਨ੍ਹੇ ਗੁਣ ਕਰ ਰਹੇ ਇਕਾ ਕਾਮ ਟਾਰੀ ਪਰਬ
ਹੇ ਪਰਬ ਗਾਪਾਤਿ ਸੇਇ ॥ ੨੭ ॥ ਨੀਨ ਨ ਕੀਸੀ ਗਤਿ ਕਰੇ ਨ ਸੇ ਬੇਗ
ਵੇਗਾਗਾ ਪਰਾਪੀ ਨ ਕੀਸੁ ਖਨ ਸੇ ਮਭਿਛਾਇ ਡਿਛੁ ਮਾਗਾ ॥ ੨੮ ॥
ਪਾਕ ਬਿਤਾ ਕਹੁ ਏਕਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਮਹਿ ਸੀ ਕੁਬਨ ਮੇ ਮਾਨਾਇ ਤਾਂ
ਮੁਪਾਝ ਕੋਟ ਬਾਇ ਲਿਗਾ ਲਿਗਾ ਕਯੇ ਹੈ ॥ ਤਪਾਨੇ ਕਨ ਨ ਮ
ਏ ਲਿਗਾਨੇ ਖਲਿਗਾ ਕੀ ਏ ਲਿਗਾ ਮਰਨ ਏ ਕਰਨ ਨ ਜੁ ਬਗ
ਯੇ ਹੈ ॥ ਕੁਸਰ ਜੁ ਮਾਯੇ ਦੇ ਖਲਿਗਾ ਬਿਸਮ ਯੇ ਕਹੁ ਏ ਕਾ ਲਿ
ਗਾ ਕੁਤੇ ਲਿਗਾ ਟੂਰ ਨਿ ਮਯੇ ਹੈ ॥ ਪਾਝੁ ਨ ਹਿਪਾ ਏ ਤ ਬਾਇ

ਪ੍ਰਯੋਗਮਲਾਏਤਾਹਿਪਾਤਲਿਗਾਨਿਨਕੀਨੇਮੁੜੇਨਖਿਲਯੋ
॥੧੬॥ਜੋ॥ਜਗਕੀਭੁਤਾਨਾਲਚਲਤੇਕੇਪਾਛੇਚਲੇਪ
ਰਮਾਰਬਨਸੰਭਾਲਦੇਖੋਜਗਤਕੀਮੂਰਖਤਾ॥੧੭॥੨੦
ਫਲਕਰਕੈਤਰਤਰੇਹੋਇਨਿਮਿਤਮਮਤਿਸੁਤਿਵੰਤਾ॥
ਦੁਕੋਬਿਖਜਿਉਤੁਟਤਹੈਧੁਕਤਨਹੀਖਲਜੰਤਾ॥੨੧॥
ਕਬਿਤਾਨੀਰਕਰਸਿਖੀਕੋਨਿਵਾਰਨਕੋਸਮਰਬਛਾਯਾ
ਕਰਨਿਵਾਕਰਮਾਤਮਾਨਿਵਾਰੀਮੈ॥ਸਮਦਮਤੰਗਵਸ
ਹੋਤਤੀਏਕੁਭੇਕਰਧੋਨਕੁਸਰਾਸਭੁਕੋਦੰਡਕਰਟਾਰੀਮੈ॥
ਭੇਖਜਕੀਸਿਰਾਹਿਕਹਿਬਯਾਪਕੋਪਹਾਰਕਰੈਮੰਡਨਕੇਬ
ਲਤੇਭੁਜੰਗਮਾਰਮਾਰੀਮੈ॥

ਨਿਗਮ ਕਰੀਐ ਰਚੀਓ ਖਜ ਸਕਲ ਕੇਰੀ ਪਰਨੀ ਨਰਨ ਕੀਨ
ਮੋਖ ਧਉ ਨਿਗਮੀ ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਃ ॥ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਖਲ ਕੀ ਕੇਰੇ ਸੁ
ਕਲ ਜੁਭੀ ਦਿਨ ਮਾਨਾ ਚੰਦਨ ਕੇ ਘਰ ਸਨ ਕੇਰੇ ਨਾਹਤ ਪ੍ਰ
ਗਟੀ ਕ੍ਰਿਸਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਵੇਃ ॥ ਬੀਸ ਨੇ ਰੇ ਰੇ ਕਾ ਬਿਤ ਏ ਕੇ ਜੋਰ
ਠਾ ਜਾਨਾ ਤੀਨ ਬੀਸ ਸਕਛੰਦ ਪੈ ਪ੍ਰਿਦੈ ਸੋਰ ਜਹ ਕਾਨਾ ॥ ਏ
ਤਸੀ ਸਾਰ ਕਤਾ ਵਲੀ ਤਾਸ ॥ ਏਓ ਉਨ ਸੇ ਧਜਾਇ ॥ ਨਿਰ
ਯ ਖਲਾਇ ਨ੍ਰਿਜਾ ਦਿਖ ਜਮ ਕਾ ਤਿਨ ਮਿਤੁ ਦਿਹਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਵੇਃ
ਜਿਖ ਜਵਰਨ ਤਨ ਉਨ ਵੇਰੇ ਨੇ ਨ ਸਛੰਦ ਉਰਾਗਾ ਬੇਗਾ ਤਿ
ਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਹੈ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਨ ਬਾਰ ਬਿਮਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਨਗਨ ਛੁ
ਨਾਹਿ ਤੀਖਣਾ ਜਹਾ ਮਹੇਤੁ ਹਾਨ ਹੀ ਮਨੀ ਖਣਾ ਮਨੀ

ਯਾਨਹੀਵਿਨ੍ਯਾਬਿਨਧਨਨਾਰਿ॥ ਬਿਨਾਨਰਬਨਹਿਮਿਤ
ਕੋਮਿਤੁਬਿਨਾਬਲਕਾਰਿ॥ ੪॥ ਭਬਲਗਪੀਗੁਣਗੀਰਤਾਜਬ
ਲਗਕਚੇਨਦੇਹਾਦੇਹਕਚੇਤੇਖੇਚਸਕੁਗੁਣਗੀਰਵਪਿਠਦੇ
ਹਿ॥ ੫॥ ਮੰਤ੍ਰੇਖਧਾਸਿਧਾਮਵਧਧਨਮੇਬਨਦਾਨਕੁਸੇਵਦੁਰ
ਭੇਜਨਇਨਾਮਸੁਕੇਸੁਧੀਨਪ੍ਰਗਟਕਰੇਵ॥ ੬॥ ਅਰਬਨਾਸਮ
ਨਤਾਪਦ੍ਰਵਰਚਤ੍ਰਗੁਰਿਮਾਰਿ॥ ਮਾਨਭੰਗਬੰਦਨਕਚੁਪ
ਰਪੰਦਕਚਿਨਾਰਿ॥ ਕਾਰਨਾਰਮੇਬਨਕਰਜਗਰਭੁਚਾ
ਰੇਜੇਇਹਾਪ੍ਰਥਮੇਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰੇਪਾਛੇਬਪੁਨ੍ਰਖਦੇਹਿ
॥ ੭॥ ਸੁਪਕਾਰਕਾਵਿਵੇਦਨ੍ਰਿਪਸਸਤ੍ਰੀਮਰਮੀਜਾਨਾਸ੍ਵਾ
ਮਬੰਨੀਮੁਗਧਨਵਮਤਕੁਪਾਇਮਤਮਾਨਾ॥ ੮॥ ਅਰਬਪ

ਤੀਨ੍ਹ ਪ੍ਰਮਾਤਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ੍ਹਾ ਪਿਕਸਠ ਮਾਹਿ ॥ ਵਿਨੁ ਖਗੁਰ ਮ
ਰਿ ਮਸੁ ਸੇਧੀ ਰੇਤਰ ਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਬਗ ਬਿਚਾਰ ਵਿਨ੍ਹਾ ਚੁਭੇ
ਬੁਧਾ ਵਿਨੁ ਵਿਨ੍ਹਾ ਨਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਵਿਚਾਰ ਨਿਉ ਕਾਰ ਕੈ ਕੇ ਪਰ
ਕਰੋ ਵਿਨਾਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਹ ਵਿਚਾਰੇ ਬਲ ਤਿਸੇ ਬਿਨੁ ਵਿ
ਚਾਰ ਬਲ ਨਾਹਿ ॥ ਇਕ ਪ੍ਰਮਾਤੁ ਨਾਹਿ ਰਬ ਨੇ ਸਸੇ ਵਿਨਾਸ
ਯੋਤਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਨੁਵੇਨਾ ਛੰਨਾ ਰਿਣੁ ਰਿਪੁ ਮਗਾ ਨਿਤਿ ਨਾਸ
ਮਝਾਰੀ ਕਰੈ ਬਿਲ ਮਨ ਹਿਸ ਮਾਪ ਛਾਨਾ ॥ ਕੰਨ੍ਹ ਜਾਨਾ ਨੇਧ
ਮਰੀਭੇ ਵਿਨ੍ਹਾ ਪਠਨ ਧਨ ਕੇ ਲਾਜਾਨਾ ॥ ਮਵਸਰ ਦੇਖ
ਪਟਾਰ ਬਚਾਰੇ ਕਰੇ ਸੀਧੂ ਜੇ ਬੁਧ ਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬਿਨੁ ਖੀਨ ਕਾ
ਲਤ ਨ ਕਰੈ ਕੁਲ ਕਾਲ ਫਿਰ ਮਿਲੈ ਨ ਪਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿ ੪ ॥ ਨਾ

ਰਕਲਹਣੀਗਾਮਾਪਰਦੇਹਦੁਖੀਨ੍ਰਿਪਨੀਨਾਪਰਵਸਪਾਂਨੋਨਰ
 ਨਕੋਨੀਵਤਹੀਹੈਮੀਨਾ॥੨੪॥ਨੋ॥ਇਕਨਰਾਜਏਕਛਪਾ
 ਏਕਦੈਯਾਛੰਦਾਸੀਕਰੇਹੇਸੀਕਰੀਲਉਦਾਸਛੰਦਾਨੀਨਾ॥੨॥
 ਰੋ॥ਇਤਸੀਸਾਰਕਤਾਵਲੀਤਿਹੋਨੋਵਸਮਧਿਯਾਇ।ਸਿ
 ਖਯਾਵਰਨੀਤਾਸਮੇਕਵਹਰਨਾਲਸੁਭੰਇ॥੨੪॥ਨੋ॥
 ਅਥਪੰਨਾਅਯਾਇਮੇਮਿਸੁਤਇਕੀਛੰਦਾਪਟਪ੍ਰੇਸਠ
 ਪਟਮੇਠਟੇਇਤਉਤਮੇਅਨੀਨਾਨਰਾਜਛੰਦਾਪਤਾਲਮੇ
 ਪ੍ਰਵੇਸਇਨ੍ਰਲੋਕਮੇਪ੍ਰਵੇਸਹੈ॥ਗਰੰਦਜਸਮੇਰਦਾਰਤ
 ਹੋਪ੍ਰਿਵੇਸਹੈਜੁਮੰਤਰੁਖਜੀਕਰੇਇਮਾਧਿਹਾਰਕਾਰ
 ਇਨ੍ਰਚੋਨਹੈਸੁਹੋਇਹੈਅਤਚੇਤਨਵਿਚਾਰਣੀ॥ਨੋਹਰ

ਮੁਰਖਕਾ ਬਲ ਮੇਲੈ ਤਸਕਰਕੈ ਬਲ ਝੂਠਾ ਟੁਰ ਬਲਕਾ
ਬਲ ਝੂਠਾ ਪੈਸਿਸ ਬਲ ਰੇਵਨ ਝੂਠਾ ਪ੍ਰਾਤੁ ਮਨ ਭੇਜਨ ਕਕੈ
ਸਾਝੁ ਸਮੇਟੁ ਤਨਾਸਾ ਡਿਹਰ ਸਕਰਉ ਪਜੇ ਜੁ ਤਨ ਕਹਾਨਿ
ਤੁਤਾ ਤਾਸਾ ਤਾ ਸੋਃ ਸਕੁ ਮਨਿ ਤਪੈ ਕਾਯ ਸਕੁ ਵਿਕੁਤ ਖਿਝ
ਭੰਗਰੀ ਨਿਕਟ ਕਾਲ ਨਿਤ ਮਾਇਧਰ ਮਸੀਰਾ ਹਿਜੇ ਗਾਮਬ
ਭਾ ਸੈਯਾ ਮਾਧਿ ਬਿਮਾਧਿ ਬਿਨਾ ਤਨ ਮਾਨ ਸਮਾਨੁ ਸਜੇ
ਅਪਨੇ ਜਬ ਹੇਰੇ ਅੰਨ ਪਟਾਰਿ ਮਨਾ ਬਨ ਕੇ ਘਰ ਦੇ ਕਰ
ਜੇ ਰਵੈ ਪੁਨਿ ਟੇਰੇ ਖਾਇ ਹਿੰਦਾਇ ਧਿ ਮਾਇ ਹਰੀ ਠਿਰ ਜੀ
ਵਹੁ ਜੀ ਤੁਮ ਬਾਂਧਵ ਮੇਰੇ ਤਾਸਾ ਅਸੀਸ ਹਿਭੇ ਜਗਾਨੀ
ਸਕਰੇ ਮਨੁ ਸੁਖ ਸੁਖਾਨੁ ਸਵੇਰੇ ਪਾਇਃ ਗੁਣ ਸਫਟ ਕ

ਕੋਜੇ ਅਹੇ ਵਹੀ ਨੇ ਖੋਕੇ ਪੇਤਾ ਤੈਸੇ ਸੁਸੇ ਮਾਤਾ ਮਾਨਿਰ ਮਲਕੀ ਮ
ਲਲੇਤਾ ॥੬॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ ਜਟਾ ਨਰੀ ਗਇਨ ਕੋ ਸਿਵਾਰ ਧੰਗ ਧੰ
ਰਹੋ ॥ ਭੁਜੀ ਗਭੀ ਗੋਕਮ ਹਾਰ ਧਾਰਿ ਮਾਰ ਮਾਰਹੋ ॥ ਤਿਸੁ ਲਰੇ ਰੂਪ
ਰਧਾਰ ਰੰਗ ਮਾਲ ਮੰ ਬਿਤੀ ॥ ਇਤੀ ਵਿਭੂਤ ਵਾਰਹੇਤ ਬਾਪ ਮੇ ਸਿਵ
ਕ੍ਰਿਤੀ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਏਕ ਸਰੀਰ ਸਬੰਧ ਭਏ ਜਨ ਮਾਂ ਤਰਕੀ ਗਣਤੀ
ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਪ ਰੰਜੇ ਅਨਰਾਗ ਕਰੇ ਸੁਭ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਤਰਨੀਧਨ
ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਵਿਨਾਰਤ ਭੀ ਤਜ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਵਿਖੇਲ ਪਟਾ
ਹੀ ॥ ਫੇਰ ਰਹੇ ਹਮ ਜੀਵਨ ਮੇ ਖਸੁ ਏਕ ਲੁਕਾਲ ਕੇਲ ਖਣ ਮਾਰ
ਦ ॥ ਸ੍ਰੇਯਾ ॥ ਗੀਬਾ ਮਪਾਰ ਵਿਨਾਰ ਵਿਨਾਰ ਗਵਾਰ ਮਹਾ ਮਰ ਕੇ ਸੁ
ਖ ਖੁਲਾ ॥ ਪੀਤੁ ਪੈਵਿਨ ਰੇ ਭਵ ਮੇ ਨਿਜ ਪ੍ਰੇਨ ਨਰਾਰਯੋ ਮਨੁ

ਲਾਮੋਰਨਕੋਉਪਦੇਸਬਤਾਵਤਾਮਾਪਬੀਧਯੋਜੈਸਹਿਗਡਕੋਜੁਲਾ०
ਸੰਦਰਉਪਰਤੇਵਹਦੀਸਤਭੀਤਰਯੋਜਿਵਕਿਸਕਿਫੁਲਾ॥੬॥
ਏਹਸਿੰਗਾਰਾਮਹਾਰਰਜੇਗੁਣਮੁੜਨਸਿੰਗਵਦਿਤ੍ਰਤਮੰਦਗਾਨਾ
ਠਾਨਿਰੂਪਣਕਾਵਜੁਪੈਪਾਨਿਮੇਥਨਾਮਾਠਜੁਗੰਥਨਾਮੰਦਗਾਕਾਮ
ਨਕੋ॥ ਛਲਲੇਵਨਦੇਵਨਕੰਦੁਪਕੋਧਲਕਾਦਿਕਲਿਰਗਜੇਵ
ਤਭਾਗਾਵਿਗਾਗਾਨਚੇਤਬਤੁਜਾਗਾਟਏਇਤੁਜਾਦਿਕਲਿਰਗਾ
੧੦॥ ਗਾਂਥਕਹੈਮਮਗਾਖਤਜੇਤਿਨਕੀਰਖਿਜਾਤਿਨਦੇਵਕਰੇ
ਗੇ॥ ਜੇਮਮਤੁਜਾਗਾਕੁਭੂਮੰਕੇਰੇਤਿਨਦੇਵਕੁਪੇਤਿਸਭੁਖਚਰੇਗੇ॥
ਠੰਗਨੁਹੀਤਿਨਲਕਾਵਿਖੇਡਿਏਯੋਕੁਮਹੈਸਮਪੰਜਧਰੇਗੇ॥ ਜੇ
ਗਤਿਪੈਤਿਨਲਾਪਤਿਨਮਮਧਾਰਤਮਾਰਤਸਿੰਧਤਰੇਗੇ॥੧੧॥

ਰੰਗਲਸੀਗਤਿਤੇਰਿਤਰੰਗਲਮੰਗਲਨਗਲਗੈਕਿਲਖਸੋਤੁਸੰ
ਬਨਾਨਿਤਬਾਨਤਨਮਨਬਾਨਹਿਬਾਨਤਕੇਟਕਕਲਾਸੋਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਪਾਨਕਲਾਲਗੁਪੇਪ੍ਰਜਾਨੈਸਰਾਬਸਕੁੀਅਕਲਾਸੋਨੀਰਕੀਸਿ
ਗਤਤੇਮੀਰਕੁਲੀਪਰਮਾਰਬਬੀਰਵਿਰੋਧਨਮਾਸੋ॥੧੨॥ਫਿਗਛੈ
ਲਤਮੇਲਲਗੈਨਿਲਕੋਤਿਚਗੈਲਸੁਧੀਨਕਬੀਪਰਚੈ॥ਮਦਪ०
ਨਸਮਾਨਾਧਿਯਾਨਤਿਸੇਹਰਿਨ੍ਯਾਪੁਕਚੈਵਿਖਕੋਸਰਚੈ॥ਜਿ
ਹਰੇਰਨਤੇਹਿਨਾਹਲਚੈਪ੍ਰਸੰਨਤਰਤੇਉਰਕੋਫਰਚੈ॥ਖਲਨੀਰ
ਲਸੀਗਤੁਵਾਂਹੀਮਾਨਲਜੋਪਰਚੈਗਾਰਚੈਗਾਰਚੈ॥੧੩॥ਰਘਬੀਰ
ਹਿਨੇਹਮਜਾਨਤਕੁੀਕੁਵਕੁਗਸਰੇਗਬੁਰੇਤੇਬੁਰੇ॥ਪਰਪੁਰਬ
ਪਾਪਨਕੇਬਲਤੇਮਨਮੇਠਪਟਾਰਬਓਰਟਰੇ॥ਹਮਮੇਰਤੇਜੋਰ

ਤਨਾਰੁ ਰਸੇ ਮੁਰਹੈ ਵਿਖੈ ਮਾਹਿ ਫੇਰ ਜੁਰੇ॥ ਬਹੁ ਬਾਰ ਜੁਰਾ
 ਰਹੀ ਵਰਨੈ ਤਵ ਛਰ ਕੁ ਨਹਿ ਨਿਤ ਛੁਰੇ॥ ੧੪॥ ਲਲਤ ਛੰ
 ਦਾ ਤਨਰ ਬਮਨਰ ਬਦਾ ਪੰਜਾਨ ਪ੍ਰਬਲ ਨੁ ਸੁਇਨ੍ਰਯ ਪੈਯੇ
 ਗੇ॥ ਮਨਰ ਬਦਾ ਪੀਇਨ੍ਰਯ ਮਸ੍ਰਨ ਸੁਭਾ ਮਾਰਗ ਮੇ ਬਲ ਕਰੇ
 ਗੇ॥ ਸੇ ਭੁਤ ਦੇਹ ਸਿਯੰਦ ਨ ਮੇ ਸੀ ਵਾਤ ਮੇ ਕੋ ਪਰਮਾਤਮ ਜੇਰੇ
 ਮਨੁ ਜੁ ਪੁਰਣ ਕਾ ਮਸ੍ਰਮ ਭਵ ਵਿਸਨ ਵੀ ਜੇਨ੍ਰ ਬਿਧਾਛੇ
 ਗੇ॥ ੧੫ ਕਾ ਬਿਤੁ ਪੰਨ ਨ ਕੇ ਮਾਰੀ ਪੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਮਾਰੀ
 ਪੈ॥ ਕ੍ਰਿਕੀਰਤ ਕੁਹਾਰੀ ਪੈ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕੇ ਕਟਾਰੀ ਪੈ॥ ਸਾਂਭ ਕੇ ਬੁ
 ਹਾਰੀ ਪੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਾਤ ਕੇ ਕੁਠਾਰੀ ਪੈ॥ ਕ੍ਰਿਤਾਂਤੁ ਨੀਭਾਰੀ ਪੈ ਕ੍ਰਿ
 ਕੁਲ ਕੇ ਮੰਗਾਰੀ ਪੈ॥ ਨਿਤਾ ਮਾਹਿਤਾਰੀ ਪੈ॥ ਕ੍ਰਿਛਲ ਮੇ ਮਰਾ

ਰੀਪੈ॥ ਕੋਰੋਗਕੀਪਟਾਰੀਪੈ॥ ਕਿਕਲਪਕੀਨੁਮਾਰੀਪੈ॥ ਗੁ ੩੨
 ਟੁਕੂਪਘਾਰੀਕੋਧੋਰਾਜਾਨਬਾਟਪਰੀਮੇਸੀਨਾਰੀਬਿਭ
 ਚਾਰੀਯਾਤੇਰਾਖੇਗੀਰਧਾਰੀਪੈ॥ ੨੬॥ ਕੋਤਕਨਮਿਤਕਪੁ
 ਜਨਨਿਨਮੇਲਲੀਨਗੁਟਗੁਟਚੀਨਖੇਟਮੇਟਭਯੇਜੀਨ
 ਪੈ॥ ਕਪਯੇਕਾਮਮੇਖੇਸੁਟਕਰੇਪਟਟੇਤਪਥੇਭਯੇਥੇਥੇਥੇਥੇ
 ਮਨਜੁਤਾਮੰਡਲੀਨਪੈ॥ ਮਗਗਾਡੀਟਾਰਗਾਰਯਾਪੇਰੇਰੇਰੇ
 ਤਰਤੁਕਪਯੇਧਨੀਮਨਜੇਯਾਤੇਭੁਤਬਲਖੀਨਪੈ॥ ਕੈਸਰੂਪਲੰ
 ਟੈਕੈਸਰੂਪਗੀਤਗਾਵੇਮੇਸੇਸੀਤਨੇਨਿਜਮਨਭੁਤਬਸਬੰਦ
 ਨਪੈ॥ ੨੭॥ ਟੇ॥ ਰੂਪਪਤਿਗਾਪਤਿਵਾਕਪਤਿਤਿਲਪਤਿ
 ਨਿਤਪਤਬੰਦਨਾਜਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਪਤਬੰਦਗਾਪਤਪਤਭੰਡ

ਕੁਮੰਦਾ ੧੮ ਸਭਾਜਿਤੁ ਪਰਤਾਪ ਤੇ ਸਭਾਜਿਤੁ ਪਰਮਾ
ਪਾਸਭਾਜਿਤੁ ਕੇਵਾਪ ਹੈ ਸਭਾਜਿਤੁ ਕੇਵਾਪਾ ੧੯ ਕਾਇ
ਤਾਤਨ ਕੋਪਾ ਵਿਤੁ ਕਰਮਨ ਕੋਪਾ ਵਿਤੁ ਕਰੇਤੀ ਰਸੁ ਸਨਾਨੇ
ਜਗਨ ਜਸਜਾਨ ਹੈ ਮਨ ਕੋ ਵਿਸੁਧ ਕਰ ਜੀਵ ਕੋ ਪ੍ਰਬੁਧ ਕ
ਰੇਤੀ ਰਬੇ ਕੇ ਜਸ ਕਾ ਭੀ ਗੰਥੇ ਦੁਰਗਯਾਨ ਹੈ ਤਾਤੇ ਸਭਾ
ਜਿਤੁ ਗੰਥ ਹਰਿਨਾ ਲਮੇਖ ਪ੍ਰਬਭੇ ਦੇ ਨਿਤੁ ਜਗਤੁ ਗੰਥ
ਜਾਨੇ ਬੁਧ ਮਾਨ ਹੈ ਜੇ ਸੇਓ ਨੀਲ ਮੀਨ ਕਾ ਸੀਬੀ ਨੀਲ ਮੇਖ
ਲੈਤੀ ਨੇਵੇਵੇ ਵਰਨੀ ਨੇ ਸੇਲਾਤੀ ਨੇ ਮਾਨ ਹੈ ੨੦ ਨੇਃ ਬੇ
ਦਸਾ ਸਭੁ ਯੁਗ ਕਾਲ ਤੇ ਸੁਰਨਰਵਾਨੈ ਲੋਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਨ ਉਨ
ਸਮਾਹਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਰਗਿਓਕਾ ੨੦ ਸ੍ਰੀਯਾਨ ਹਿਸੁਧਾ ਮਨੁਧ

